

Gansuyu

Gebze Hapishanesi
Kadın Özgür Tutsaklar
Aylık Siyasî Yorum Dergisi
Temmuz 2006 / Sayı: 20

● Dikenlerin ve Kazanmanın
Adı FILİSTİN

● Ölümsüzlüğümüz Yenilmezliğimizdir

● Destanımız Güçleniyor

Dozuklara Ulaşıyor

● 100. Güne Selam Olsun...

İÇİNDEKİLER

CANSUYU

- 3-5 Kazımın ve Dilem'in Adı
Filistin
- 6 Ahdik ve Zapsu
- 7-8 Ölümşözlüğümüz
Yenilmezliğimizdir
- 9-12 Destanımız gösteriyor
Donuklara ulaşıyor
- 13-14 AKP ve Politikaları
- 15-18 Enflasyon Tek Rakama İndi
- 19-20 İktidarkalığın Diğer Yüzü
B.T.C.
- 21-22 O.K.S.'de sığın
gelenler için
- 23- Kona Doymadınız
- 24- Bu Nasıl Adalet
- 25 - "Dafal Afet Değil"
Böcek Kapakların Afetidir!"
- 26-27- 100. güne selam olsun

İTİR

- 31-32 - Rüzgar Dolanıyor
- 33-34 - Pir Sultan
Ölün Ölün Dirilin
- 35-38 - Yüzüne Yağan
Yağmur Değildi
- 39-44 - Sinsi Kuşatma
- 45-46 - Mutluluk
- 47-51 - Halkın Aydını
- 52-54 - Gelsin Kız Gelin Olsun
Ağlayın Muhabetler

Merhaba

Temmuz sayımızla sizlerle bir-
likteyiz.

Temmuzlarda direldini yakıldı.
37 cumhuriyet Anadoluhun Pir
Sultanla anılan diğerlerde siyasete
göçü-fasistlerce katledildi.
Modimok oteli'nden dumaneler
yüksetirken anar sesi duyul
olmadı.

Tarihler 12 Temmuz'u gös-
terirken umudun evlatları
kahpe kurguların hedefi
oldular. Bizlere "Yoldaşlar Bizi
Azın" şiarını bıraktılar

Temmuz sıcaklarında
yüzlerce tutulmuş bedenini
aşığı yatırdı. Bir mevsim
bayunca ay olacağız her mevsim
ozurlu olmak için
dediler. 12 si bu ozurlu ya-
ladı basını tapıyca.

Filistin... Gazze... Lübnan...
Yarıyor Ortadoğu...
Dinliyor Ortadoğu...

Testim olmamanın püruruyla
yeni sayımızda buluşmak üzere.

CANSUYU

Aylık siyasi Dergi
Sahibi; Kadın Özgür
Tutsaklar

Yer: Gebze Hapishanesi

Tarih-Sayı: Temmuz 2006-20

CANSUYU

Kazanmanın Ve Adı **FİLİSTİN** Dinenmenin

Direniş örgütlerinin 25 Haziran'da Gilad Saliti'yi esir almasını bahane ederek 28 Haziran'da İsrail, Gazze'ye girdi. 12 Temmuz'da Hizbullah bir İsrail tankını pusuya düşürdü. 8 İsrail askerini öldürüp 4 askeri de esir aldı.

Hizbullah lideri Hasan Nasrallah eylemlerle ilgili "Filistinli kardeşlerimize de bir destekler" açıklamasında bulundu. İsrail ise "zamanı geldiğinde kendisiyle hesaplaşacağı" açıklamasıyla Nasrallah'a yönelik ölüm tehditlerini sürdürüyor. Hizbullah'ın eylemleri arttıkça halklarına moral verirken direnişi de gösterdiriyor. İsrail'in kuzeyindeki Nagya kentine ve çevresine yaklaşık 200 roket atan Hizbullah bu saldırıları uzun süre devam ettirebileceklerini duyurdu. Hizbullah Beyrut'un ablukaya alınmasıyla İsrail gemilerini de hedef aldı. İsrail donanmasına ait olan bir gemi Beyrut açıklarında vuruldu.

İsrail İşgali ve Katliamlarını Sürdürüyor

Lübnan'ın güneyinde 40'ten fazla yeni vuran İsrail savaş uçakları ve tankları 18'i çocuk 70'den fazla insanı öldürdü. Bu rakamlar işgalin ilk parçalarında. İşgal başlayalı bir ay oldu. Bir aydır İsrail kanardan, denizden ve havadan saldırılarını sürdürüyor. Adına Adil Harekatı dediği katliam saldırılarında özellikle kalkınmaya ihtiyacı olanları karşılayacağı yerleri hedef alıyor. Tahıl ambarları, tıbbi malzeme satan şirketler, yiyecek ve temizlik ürünleri depoları, limanlar, Lübnan kıyısındaki tüm raflar, hastaneler, okullar, Beyrut Zepik Harini havaalanı, su arıtma tesisi, elektrik santrali saldırıya uğrayan yerlerin başında yer alıyor. Bugün İsrail'in katlettiği Lübnanlı sayısının 500, Filistinli sayısı 100, yaralanan 1900 insan, 500 bin kişinin göç etmek zorunda kaldığı ve komşu ülkelere sığınanların 200 bin kişiye ulaştığı haberleri geliyor.

1978, 1982, 1985, 1993, 1996, 2000 ve son olarak da 2006 da olmak üzere 7 kez işgal ettiği topraklarda yüzlerce insanı ölümlük çocuk denizden katleden İsrail'in baş müttefikleri göre Amerika.

ABD, BM, AB, İSRAİL KATLIAM İŞBİRLİĞİ

Geçtiğimiz günlerde BM Güvenlik Konseyine İsrail'in saldırılarını durdurması yönünde getirilen karar önergesi, ABD Başkanı Bush'un karşı çıkması nedeniyle gündeme dahi alınmadı.

Amerika'nın BM'deki sözcüsü Filistin temsilcilerinin saldırıları durdurulması gibi haklı ve meşru bir istemin karşısında "İsrail'den önce Filistin hükümeti ve terörizme destek verdikleri için Suriye ile İran'ın kınanması" gerektiğini ileri sürüyor. Suriye'den Şam'daki Hamas lideri Halid Meşal'i tutuklanması ve ülkedeki Hamas bürolarını kapatmasını istiyor.

ABD Dışişleri Bakanı Condoleezza Rice Ortadoğu'ya 25 Temmuz'da tezrif ettiğinde "Yeni bir Ortadoğu'nun zamanı geldi" açıklamasında bulundu. Yeni bir Ortadoğu emperyalizme ve süprizme boyun eğen bir Ortadoğu'ydü. ve bu Ortadoğu'yu yaratmak izahdi bu konu denyası. Ama haklar bu dögüncelere cevapı en güzel şekilde ölamüne direnerek veriyos.

Amerikan yönetimi İsrail'den bir hafta içinde Hizbullah'ın dağıtılmasını ve Lübnan-İsrail sınırında 20 km'lik bir "güvenlik kuşağı" oluşturmasını istemişti. Eudaki hesapları garziya ymadı. Di neren bir halk vardı karzılarında. Her türlü silah ve gaz dengersizliğin e karşı inadelerini ve yazamalarını ortaya koydular. Sokmadılar vatanlarına. ABD süneyi uzattı ve 4 gün daha tanıdı. İstedikleri sonucu alamadılar alamayacaklar. Bu bir tahmin değıl. 52 yıllık direniş tarihinin gösterdiğidir.

26 Temmuz günü İtalya'nın başkenti Roma'da ABD'nin isteğıyle Uluslararası Lübnan Konferansı toplandı. Konferansta "BM'nin denetliminde uluslararası bir askeri güç" gönderilmesi kararı alındı. Rice planı olarak yansıyan planda Türkiye ve Mısır'ın asker göndermesi yer alıyor. İtalya Dışişleri Bakanı D'Alena konferansı genel amacını "Lübnan'da demokratik bir düzen tesis edilmesini amaçlıyoruz" sözleriyle ifade etti. Onlar demokrasi aşığıdır. Demokrasi ve özgürlük için ellerinde geleni antlarına koymozlar. Baskı, zulüm, işgal her yöntemi kullanırlar. Irak'ta da böylesi bir özgürlük nüzgarı estirdiler, estirmeye devam etmeye çalışıyorlar. İtalya, İsveç ve Fransa bölgeye asker göndermeye hazın olduklarını açıkladılar. Irak'ta geri kaldık bu sefer elimizi tez tutalım diyorlar.

Geni kalmayın tabii sizin ABD'den ne paranız var. Silahlarınızı ve yalanlarınızı yanınıza almayı unutmayın. Genkâ karzınızda kolay kendirabileceğiniz pasif bir mscn yipni yok. "Büyük Ortadoğu Projesi" "barış gücü" "yeniden yapılandıracağız" diye süsü kaplar söylemeyi unutmayın. belki birkaç kişiyi kendirabilirsiniz. Herseye rapmen çelik yelek giymeyi, kafanızdan kaskı eksik etmeyin. Ne olur ne olmaz...

Lübnan'da bir doktor kimyasal silah kullandık insanların katledildiğini anlatıyor. Ölenlerin cesetlerinin kapkara olduğunu ama sakatlarının sakatının ve tüylerinin yamadığını anlatıyor. Hiçbir yara ya da kanama olmadan öldüklerini ve bu izlerin kimyasal silah kullanımını kanıtlediğini anlatıyor. Ömi diir yakarlar direnirler. Bizim ölkemizde de 19 Aralıkta "Hayta Ösneğ" adı verdikleri hapishane operasyonlarında yaşandı. Ateş yoktu ama kadınlarımızın etleri eriyordu. Bugün AKP 122 Blüman sorumluluğunu taşıdığı halde Filistin davasının sorumluluğunu rolünün baş oyuncusu İsraille anlaşmalar imzalar. Ken ABD ile stratejik işbirliğini savunurken rigatarca Filistin'den de bahsediyor.

İşleri bakanlığı İsrail, Rusya ve Mısır'ın da anlaşında bulunduğ u 14 ölke vatandaşlarının Türkiye'de gayrimenkul edinmesini ön koşulu olan "İkanet izni" şartını ve gayrimenkul sınırlandırmasını kaldırdı. 1 Haziran 2006 tarihini bazıyan genelgeyle İsrail'le sınırsız anlaş ve anlaş şartları yapacaklar. Ölkemizi peşpe çekecekler sonra da İsrail'in tou-

ını eleştirecekler. İnsanların da bu selilikliyi görmesine engel olacaklar. Yeter söylemek mayalarında var. Filistin'i gerçekten savunmaları. ABD'nin İsrail'e verdiği açık desteğe karşı çıkarlandı, İsrail'le bütün ilişkilerini keserlerdi. Bunların hiçbirini yapamazlar. İşbirlikçilikleri buna engel olur.

Barış gücü diyerek asker gönderdiklerinde de his sesini duyulmaz. Abdullah Gül ve Tıyyp Erdoğan asker göndermeyle ilgili yaptıkları açıklamada ateşkesin sonra asker gönderceklerini çok rahat söylüyorlardı. Ne de olsa barışı tesis edeceklerdi. Kampıya, karlıya emperyalist politikalar nereye gideceklerse önce pıdeler Bugün ortadoğu olur yurtdışı Latin Amerika. Yeter ki Amerika ortadoğuda olsun.

Emperyalizm ve işbirlikçiler bugün herpi yer ve yönlerini uygulansız uygulansız konusuna ezilen dünya halkları çıkıyor. Dinerlerin sesi his kısılmıyor. Ortadoğu ve özellikle Filistinliler 58 yıldır süryanisme karşı amansızca sarpışıyor. Bu dineniz sarpışıyor, daha da sürecek. Taa ki zafer kazanılana kadar. Ezilen halklar mutlaka kazanacak.

FINDIK VE ZAPSU

Fındık Karadeniz bölgesinin genim kaynağıdır. Ülkemizde her işin içinde dişe vurduğu gibi AKP hükümeti sayesinde daha da kötüye gitmekte. Köylülük, tarım ve küçük esnaf yok edilmeğe isteniyor.

Fındık konusunda son günlerde yazanlar bir ekonomi politikasının en son örneğidir. Türkiye'yi yönetenlerin ekonomiyi tamamıyla ülke içindeki patronlara ve dış piyasaya bırakmalarından Batık bankalardan parasını alamayan halka, "paranı bana mı sorup yattın" diyor bir başbakan. "Gıftıyı öldürdün ananızı eğlattın" diyor insana "anayı da al bundan git" diyor bir başbakan. "Halk mitingi düzenleyin" der, Halk fındık parakını almadığını söyler "Fındık parakını bende değil Fiskalilikten alın" diye yer gösteren başbakan. Çünkü Fiskalilik'teki yönetime kendi yoldaşları seçilmemiş bunu kısıtlı da fındık üreticisini azaltmaya izin kolay yolu. "Benden değilsen yazmaya da hakkın yok." diyor.

Sınımsız kurumsuzlardan sonra fındık fiyatları düşer, üretilecek mallar üreticinin elinde kalır, Bu durum onu rahatsız etmez çünkü denizden. Çeneği zapsu bir fındık tüccarıdır. Ucuz alıp pahalıya satacak. Üretici değil zapsu'nun kazanması daha önemli.

Yıllardır her zaman böyle olmuştur, vaatler verilir oylan alınır ve sonra hiçbir mutuluk cepler ve yoldaşlar davar, insanlar ölmüş aslektan ülke elden gitmiş umurunun da mı? Utanıp sıkılmadan bana bir halk toplantısı düzenleyin dersin bir de halka fındığı verirken bana mı sordunuz dersin o zaman sonra soranlar bunda ne işin var Bu ülkenin başbakanı sen değil misin? Fındık sorunu senin gündeminde değilse bu ülkenin sorunları gündeminde değilse nedir gündemin? Bu halkı azaltmaya bu ülkeyi pazarlamaya hakkın yok. Kırık ellerimiz, halkların emeğinde saklı.

Ölümsüzlüğümüz

Yeni mezliğimizdir

12 Temmuz 1951.

Kuşatılmıştı İstanbul sokakları. Dağın değil, kursun ve bomba yağmırı vardı semalarda, bundan 15 yıl önce. "Bize Ölen Yok" şiarı yükseliyordu ölen mangaları, targaından kapatılan caddelerde. Kursun seslerime eşlik ediyordu "Bize Ölen Yok" şiarıyla teslim olmama geteneği.

Sentler, çocuk kuvvet, panzerler, targaından kuşatılıp işgal edilmişti: İstanbul. İşgal edilmişti vatan toprakları, karış karış kankı savunma vatan toprakları, yine kankıyla zulmüne - caktı, tarih 12 Temmuz'a gösterdiğinde.

Ve İstanbul'da Dikilitaş, Bahmuncu, Nizantsa, Yeni Levent sentlerinde aynı anda gerçekleştirilen kuşatmada 10 devrimci Sol önder, kadro ve üyesi Niyazi Aydın, İbrahim Erdoğan, İbrahim İki, Nazmi Türkkan, Cavit Özkaya, Hasan Eliygun, Feynep Eda Berk, Yücel Şimşek, Bital Karakaya, Ömer Coşkunmak, kahpe kursunlarla katledildiler İstanbul'un göbünde.

Bu kuşatma İstanbul sentleriyle sınırlı kalmadı, Devrimi olarak da 14 Temmuz'da Ankara'da İki Devrimci Sol savaşçısı Buluthan Kargalgil ve Fatsa Dilme aynı kahpe kursunlarla katledildiler. Evet bastırdı. Fatsa zulmün söhpetlerini bastırdı. Kartlıların, mızrakların ve dahi istencelerin merkez üssü onay merciiydi.

Katlettiler, çünkü korkuyorlardı. Emperyalist efendileri ABD Başkanı Bush Türkiye'ye ayak basması için bir savaşçı. Vatan toprakları, kankı bulmalı, kartlım gerçekleştirilmeliydi. Ne kadar çok katledelerse ödülleri o kadar büyük olacaktı. Ne kadar çok katledelerse emperyalizmin ve istikbalilerinin "güvencesi" sağlanmış olacaktı. 21 Temmuz'da Türkiye'ye gelecek olan ABD Başkanı Bush'un adı da hazırlandı.

Ve İstanbul, Ankara olmak üzere katlettiler: devrimci,lerin vatanseverlerin cesetleri arınan dalgalarla tahdim edildi. Hem de bapimsiz Türkiye şiarını yükseltip, savaşçı pelistimerek sosyalizm bayrağını dalgalandıran Devrimci Sol'a darbe vurulmuştu.

Kuddecaşımızı düşünüyorduk, bir daha doğrulamayacağımızı. Önder, kadro ve savaşçılarımızı katlederek bittikimizi düşünüyorduk. Bir gün işerimek yok etmişlermeydi üzerimize yağdırıldıkları bomba ve kursunlarla. Oysa, o gün katliamlar karşısında haykırıyorduk "Bize Ölen Yok" diye. Bize Ölen Yoktu evet. İmpatör, kartlımlar karşısında geri çekilmeyorduk.

Celtıklar işi başımızın geçirip ilmeği çekmek istiyorduk. Bir dahi suluk alınmamızı engellenek için.

12 Temmuz bizim sđuk barınımızdır. Kattılanların üzerine gđdilecek, ilmek cellatların boğazını peğirilecektir, yarıncıcektir ödem mangaların üzerine. Kattılanlar, rıpaşlar, diğerlerinin "bitirdik, yokettik" denagojilerinin karşısında "Bize ölm yok" şıartıyla gđldik öne. Savaşta daha iyi kazanacak, yarıncıcektik. Bize miras kalan, değışmez ağızımız olan teslim olmanın peğirisiyiz yeni halkalar, tarih ve vaksedilecek yeni gelenekler yaratarak yarıncıcektik.

Evet yarıncıcektik bağışsızlık, sosyalizm şıartımızla yarıncıcektik, 15 yıl sonra da yarıncıcektik devam ediyoruz. Tecrit zühmünde kattılan 122 şehidinle yarıncıcektik. Evet Bize ölm yok diyorduk Temmuz'un 12'inde. Bize ölm yok'tu. Birer, ikiser, onar kattıldık. Dağ başlarında, şehirlerde, iskencelerde, tecritte. Ama bitmedik, tükemedik. ölmüşler için = 2 yenilmezliğimizdi çünkü.

Sosyalizm ölmüş her şeyiyle kol gezene, savaş andımız oldu.

Yeniden doğduk 12 Temmuzlar'da, Niğziller'in, İbrahimler'in sesi klavuzumuzdu. Yol göstermişti.

12 Temmuz kurtuluş umudumuzdu. Sosyalizme olan inancımızdı. "Yoldaşlar Bizim Apın" diyorlardı ölmüşlerimize. "Biz buraya dönmeye değil, ölmeye geldik" diyen Mahirlerin yoldaşlarıydılar.

6 yıldır tecrit zühmünde sizlerin şıartıyla yol aldık. Yeni gelenekler yaratarak yarıncıcektik düşmanı içinde. 122 kez öldük, 122 kere yeniden doğduk ölmüşlerden. Emperyalizm ve işbirlikçilerine dön ölmüş gibi kuyunda hırcelerde, hırcere hırcere eriyen bedenlerimizle cevap verdik. ölmüşlerimizin her canımız devam andımız oldu.

ÖZGÜR TUTSAK
Tarihinde

DESTANIMIZ GÜÇLENİYOR, DORUKLARA ULAŞIYOR.

« Kapatmışlar seni
beyna hacreye
Konuşmak gelişmek yasaktır sana
Bir bedenim vardır birde insanım »

İşte bu inançtır onurlu bir tarih yazan, bu inançtır zalimin zulmünü yere çalan. Devrimci tutuklar yıllardır tarihleri boyunca bu inançla direndiler, halklara bu inançla moral oldular, cesur kattılar. Ölenleriyle, eriyen bedenleriyle gönül zaferi öldüler.

Düşman teslim olmak hacrete kaymak istedi devrimciler direndi. Ue hacre saldırısı iktidarlar değişse de hep faşizmin yanında oldu. Hacreter ilk olarak 1980'lerin ikinci yarısında geldi ama uygulanmadı. Temmuz 1990-91'de Etiler'de tabutlukunu aşarak birkez daha hacreter yazmaya geçirmek istedi. Bu saldırıda tutukların direnişleriyle paktıldı.

Evet hep onların göndemi olmuştu hacreter. İktidar değişti bir yitip diğer geldi. 1996 yılında da Refah-DİP koalisyon döneminde yeniden göndeme geldi hacreter. Kontrgerillaların Adalet Bakanı, doğru bir hükümetten başka türlü bir durum da beklemezdi.

Kisilerin önemi yoktu bu dönemde ve Ağır çıktı. Seuket Kazan Adalet Bakanı oldu. Ağır'ın genelgelerini Kazan "uygulayacağız" dedi. Bu genelgeler tabutluk genelgeleri olarak adlandırılmıştı.

Ue devrimci tutuklar sessizce tabutluklara atılmayı bekleyemedi. Beklemediler de... 20 Mayıs 1996'da 23 hapis-hanedede 1500'e yakın tutuk süresiz Acil Durumla başlandıklarını ilan ettiler.

20 Mayıs günü tüm hapis-hanelerden şu anons yankılandı:

- " Biz devrimci tutuklar olarak ;
- Faşizmin devrimci tutuklara yönelik saldırı politikalarını boşa çıkarmak,
 - Tabutluk genelgesinin iptali

- Eskişehir ve diğer tabutlukların kapatılması
 - Tutuklu ailelerine yönelik saldırilerin durdurulması,
 - Tutukluların tedavilerinin ve duruşmalarına çıkarılmalarının önündeki engellerin kaldırılması
- talepleriyle süresiz Asil Grevi Direnişimize başlıyoruz.

DEKİMİ: TUTUKLULAR SESİM ALINAMAZ!!!

SAG'da 45 gün geride bırakılmıştı. Ancak iktidar tutukların ve ailelerinin taleplerini kabul etmiyor, tabutlukları hayata geçirmede diretiyordu.

Onların bu diretmesi karşısında tutuklular daha kapsamlı programla çıkacaklardı ve çıktılar. SAG'ın 45. günü birinci 3.0 ekipleri direnişe başladı. 3 Temmuz '96'da 3.0 ekiplerindeki 153 tutuklu bu onurlu görevi anımsadılar. Tarihsel görevlerini yerine getirdiler.

Yüreklere bir kuş gibi çarpınıyordu. Büyük bir heyecan ve kızıllı bandı kapma yarışı vardı, tutuklular arasında. Bu fatih heyecanların yanı sıra bu saldırıyı yarıp zafere şehitlerle kazanacak olmanın kararlılığına ve bilimine sahiptiler. İşte bu bilinç ve kararlılıkla korkmadan 69 gün yürüdüler ölümüne ölüme. Geride kalan can yoldaşlarına zafere armağan ettiler.

21 Temmuz'da direnişin 63. gününde zafere Ümmüye Hapishanesi'nden Aygün Uğur'la birlikte göz kırptı. Ardından Altın Berdan Kemengiller, İlgün Özkekin zafere kosturular. 25 Temmuz'da Ankara, Bursa, Aydın Hapishanelerinden yükseldi zafere sesteri, Hüseyin Demircioğlu, Ali Aygün, Müftülü Yanatlı beraber. 68. günde Tahsin İlmez ve Çarşaklı Hapishanesinden Ayşe Edil Ermen şehit kostu.

Onlar buna hazırıldı. Baş bir sloganın ibaret defildi "Zafere şehitlerimizle kazanacağız."

Ve şehit haberleri gelmeye devam ediyordu. 69. günde Jemilay Kaya, Hacıbı Karak, Osman Aygün şehit dıstıler.

Onların bu kararlı gidileri, dışarda yapılan kitlesel eylemler iktidarı sarstı. Direnişin ciddiyetini görmek isteyenlere gösterdi. Tutukluların her koşulda direnme kararlılığını gören iktidar talepleri kabul etti. Eskişehir tabutluğu kapatıldı.

Ve zafere şehitlerle kazanıldı. Zafere kazanıldığı gün Hejati Can hastaneye götürülürken şehit dıstı. 12 kahraman bu direniş-zafere kalesinin üstüne isçileri - emekçileri, onlar bu kalemde harcama alıntılarını, kanlarını, eriyen hücrelerini katarak aramızdan ayrıldılar.

Ama bu ayrılık fiziki bir ayrılıktı. Çünkü onlar BİZ'de yaşıyorlar. Onlardan aldıkları gas ve inanca

19 Aralık katliamında direndiler ve bugün aynı inanca
büyük destanımız sürüyor. Onların koyduğu tuğlaların, on-
ların ördüğü barikatların üzerine yenileri ekleniyor.

Ve 6 yıldır zincire yeni halkalar eklenerek inanç-
la kararlılıkla sürüyor destanımız.

Bu destanı yazarlar arasında kimler yok ki... Daha
18'indeli Çanır'dan, 2 çocuk annesi Seray, Gülşah...
İşte büyük destanımızın kararlılığı...

Bugün direniş An. Behiç Açı ile Adana'da Gül-
can ile işerde Cengizlerimiz ile sürüyor. Onlar tari-
himize geleneklerimize yeni halkalar ekleyerek gün
gün yere geliyorlar tecrübeler.

Bu gelenek inançla kararlılıkla tecrübe kalkanı
kader devam edecek.

'84 de '96'da özen tutanakların yarattığı di-
renme geleneği şimdi 2000'den bugüne inatla
direnisi ile sürüyor. Büyük bir inanç ve kararlılıkla
destanımız geliyorlar duruklara ulaşıyor.

Gök uzak bir liman kentindeyiz
Gök uzaklardan geldik
Gök uzaklara gideceğiz
Ve fakat
Bu bir liman öyküsü değil
Denizlerin ve
serüvenilerinin türküsü
"Yarın Bizimdir"
diyenlerin öyküsü
Bu bizim öykümüz
Gerçek
Gerçeğin yahr kılıfı öyküsü "

Mart Bayramı 2004

Ümit Ganger

AKP VE POLİTİKALARI

Tayyip Erdoğan ve AKP. Bunlardan biri bu ülkemi barışkanı, diğeri de iktidar partisi. Onları birbirinden farklı düşünmek olmaz!... Bunu yapmak hata olur. İşin altında yaşanan olayları ayrı düşünmek, birbirinden bağımsız gibi düşünmek hataya düşmeye, yanlış değerlendirmeye yapmaya götürür. Döşuları görmek bulmak zorlaşır, bu şekilde.

Hangi olaylar diye sorabiliriz. Ve elbette pek çok olaydan söz edebiliriz. Ancak son günlerde yaşananlar hafızalarımızda en taze ve de canlıdır.

Ortadoğu'da yıllardır süren bir savaş var. Filistin direniyor, İsrail saldırıyor. Emperyalizm ve İbirtikçileri saldırıya -kona, daymıyor. Büyük Ortadoğu projelerini, yasama geçirmek için kadın, çocuk yarlı, qerç, demeden mazum insanların üstüne bombalar yağdırıyor. Ve işte sadece müslüman, şade İbirtikçilik karına işlenmiş olan AKP iktidarı, müslümanların, mazum, günahsız bedenlerinin acımasızca öldürülmesine destek oluyor. Amerika ve İsraille beraber Ortadoğu halklarının üstüne bombalar yağdırıyor. Bombaları bir mat kendi ucağı, askeri ile yapmısa bile AKP iktidarı, uyguladığı silyeyle, kimin tarafında yer aldığı ile tarafını seçmiş oluyor. Ve bunu öyle riyakarca, öklaksızca yapıyor ki, onlardan, ahlaktan, insanlıktan, müslümanlıktan zerre kadar yok yepiklerinde.

Söylemekte. İsrail'in, Filistin'in, Lübnan'la saldırmasına bombalar yağdırmasına karşıymış gibi. Ama bu durumu da kendilerine sınır ötesi operasyon yapmak için bahane etmekten de geri durmıyor. İlgalelere "orantısız pür" kullanmaktan bahsedebiliriz. Ortada zaten bir oran yoktur, Döşrudan mazum halklara saldırı vardır. "Ve orantısız pür kullanılıyor" demek İlgale saldırıya onay vermektedir. Bunun başka bir anlamı yoktur.

AKP iktidarının Tayyip Erdoğan'ın İsrail'e ve Amerika'ya ateskes çağırısı, Ortadoğu'da barışı sağlama girişimleri, Filistinle gıda yardımı yapmasının hepsi yalondır, göstermeliktir. Onların gayretleri timsah gayretleridir. İttalkin acılarını, kendi çıkarları için kullanmaktadırlar.

Geçtiğimiz hafta yaşananlar ve bundan sonra yaşanacaklar bunun pratikler kanıtlarıdır.

Son dönemde meydana gelen çatışmada ölen polis ve asker sayısındaki artışten dolayı PKK'ye korsı yeni önlemler almaya hazırlandı.

"Bu işin üzerine hep sabırla gittik. Demokratik süreçte halledelim dedik, ama son saldırılar çekilir şeyler değil, sabrımız kalmadı diyor başbakan. Ve bunun için PKK operasyonu ülke içinde ve sınır dışısında kendine hak görüyor. Ve sınır dışı operasyonu. Türkiye'nin uluslararası hukuktan dışarı hakları var, o hakları sonuna kadar kullanacağız. diyerek mesru göstermeye çalışıyorlar. Kürt sorununa çözümün sınır dışı operasyonları bulacaklarını söylüyorlar. Ancak herkes bilmeli ki Kürt sorununun çözümü Kürt halkının - Türk halkının, halklarımızın yaşadığı ülke topraklarındadır.

İsineşimine bakarsak söyledikleri yaptıkları her işlerinde parçalanıyor. Onların Amerikan emperyalizminden insaf bir adam bile çıkamayacakları fin gibi ortobadır.

Onlar ancak Atı Dibo'culukla, Yasin El Kadi gibi Türkiye'ye girişi yasak olan emniyetin aradığı adamlara kefil olup, kendi gemilerini kurterip ceplerini doldurmayı düşünmeleri. Gerisi boş, gerisi laf, gerisi yalandır.

Bu yalanlarını defalarca hakkını isteyen işçiyi azeriyanında ürananı kaldıramayan aç, öldüğünü söyleyen köylüye bağışlip küfür etmesinde istediği haberi yapmayan basını "gidanı kesildi" diye suçlamasını da görüldü.

İşte tüm bu saydıklarımız AKP iktidarının bünyesine kadar gelmiş geçmiş tüm iktidarlardan daha yığınat, ahlaksız ve riyakar olduğunu gösteriyor. Bunlar önceki iktidarların dengem edildikleri anlamına gelmez elbette ama AKP daha da yığınat, ahlaksız - - -

ENFLASYON VEZ KAYAMA İRME

Ekonomi düze çıktı, yıllar sonra enflasyon tek rakama indi, kişi başına düşen milli gelir arttı... daha buna benzer pek çok haber-otur duyuyoruz gün içinde.

Ama gerçekten söylendiği gibi midir ekonomi? Her şey yokunda mıdır? Halkın yaşam seviyesi, kişi başına düşen gelir artmış mıdır? Evet bunların hepsi olmuştur ama kağıt üzerinde. Yani sadece rakamların diliyle düzelmiştir. Yoksa yaşam içinde pratikte baktığımızda düzelen, yokunda gidem bir şey yoktur ekonomide. Bunun böyle olmadığını son zamanlarda da olan gelişmelere baktığımızda bile anlayabiliriz ki tek kayıt sadece son zamanlardaki gelişmeler değildir. Çünkü bu ülkede ve düzende IMF politikalarının uygulandığı bir ekonomi vardır, IMF'ye bağımlıdır ekonomisi de. Durum böyle olunca ekonominin düze çıkmasını beklemekte saflık olur.

Peki nedir son zamanlardaki ekonomideki sorunlar?

1-) Aylardır dövizde - faizlerde ciddi dalgalanmalar meydana geldi:

Döviz ve faizler yükseliyor. "Yabancı sermaye kaçıyor. Merkez Bankası piyasalara müdahale edip dolar satışı yaparken bir yandan da durumun normal olduğunu vs. söyleyip işlerin yolunda olduğu görüntüsü vermeye çalışıyor. Devlet Bakanı Ali Babacan ve diğer hükümet yetkilileri de işlerin yolunda olduğunu dair açıklamalar yapıp; bu dalgalanmaların ABD ve Japonya'dan kaynaklandığını "İç etken" olmadığını, uluslararası ekonomide böyle durumlar olabileceğini ancak bunun iç ekonomiye etkilemeyeceğini, Türk parasının değerinin aynı kalacağını söylüyorlar. Ama bir yandan da tekeller bu gelişmelerden rahatsız olup hükümete ne yapması gerektiğini talimatlarını veriyorlar. İşte bu talimatları vermek icinde yakın zamandaki Sabancı - Koc ve Erdoğan görüşmesi.

2-) Tekellerin karlarını artırması için 13 tükür elektriksiz bırakıldı.

Ülkenin doğal kaynaklarını, enerji kaynaklarını satın tekellere peşkeş çekmenin sonuçlarından bir tanesidir. Bu gelişmede tekeller için her şeyden önemli olan kârdır. Daha fazla para kazamaktır. Elektrik üreticileri deneyi başkanı Önder Karaduman bu kesintilerin sebebini şöyle açıklıyor. "Sanayi elektriğinin satış fiyatı 120 kuruş olmasına rağmen üretim maliyetinin çok daha yüksek olduğunu, elektrik üreticileri olarak iki yıldır Enerji Bakanı Güler ve Devlet Bakanı Ali Babacan'ın kaptısını esindirdiklerini" Tür.

"Koronluğa gidiyor" dediklerini açıkladı. Koruduman koruma-
sına söyle devam etti." Uyarılarımızı ciddiye almadılar. Ne
kendileri yatırım yapıyorlar ne özel sektöre yaptırıyo-
lar. 3,5 yılda doğal gazı 9060 zana geldi. Buna karşılık
hükümet 3,5 yıldır elektriğe zana yapmayarak popülist dav-
ranıyorlar. Ne zana yapıyorlar ne de elektrik fiyatı üzerin-
deki TRT, belediye, enerji fonu, kayıp-kacak payları ve ver-
gilerin yükünü indiriyorlar. Özel sektörün zanaına çalışmaya
devam etmesi beklenemez" (4 Temmuz Radikal)

İşte, yukarıdaki açıklamadan da çok iyi anlaşılacağı gibi
kesintiler özel sektörlerin daha fazla kar etmesi içindir.

Peki hükümet bu elektrik kesintileri karşısında ne yaptı?

Cevabımız çok esine olduğumuz bir cevaptır eslında.

Olaydan bir sorumlu çıkartıp asığa alındı bu sorumlu.

Bu olayın faturası da Türkiye Elektrik İletişim An. Ge-
nel müdürü İlhami Özsohın ile kesildi. Ve bunun okabinde "özel
sektörde gözeterek, onları rahatsız etmeyecek bir düzenleme"
üzerinde çalıştığı açıklaması geldi hükümetten. Bir yandan bu
açıklama yapıyorken diğer yandan Tayyip Erdoğan külhanbeyi
açıklamalar yaptı. Ama yata bir sürede bu külhanbeyi başış.
lon faza fisa olduğu görülecektir. Nasıl mi? Elektriğe gele-
cek zamlarla özel sektöre yapılacak vergi indirimi muafı-
yetyle halkın ödeyeceği vergilere gelecek zamlarla.

Aslında söyle söyleyebilirsiniz kısaca, halkın sırtına yük-
lenecek yeni zamlarla bu kesintilerin faturası da yine halka
ödetilmiş olacak. Başka türlü bir çözümde beklenemezdi zaten.
3-) Ekonomi tüküründe (!) benzine 1 yılda 15 kez zana yapıldı.
İlaa fiyatları her ay 103 zamlanacak. Ve işte biraz önceki yaz-
diklerimizin kanıtı. Fazla söz gerek yok. Bütün yük halkın sırt-
ına yüklenir bu sistemde.

4-) Ne son günlerin müthiş basması "Borsa manipölatörlerine
bostin" sermaye piyasası Kurulu (SPK) zamlarının uyarısıyla
harekete geçen mali polis 50'den fazla kişiyi gözaltına al-
dı ve aralarında bazı kişiler tutuklandı.

Bu kişilerin spekülasyon ve manipölasyonlarla hisseler
üzerinde oynuyor oynadıkları hisselerin değerinde değişimler yaptık-
ları söylendi.

Bu borsa nasıl bir şeydir, nedir ki Amerika'daki bir olaydan
hükümetlerin yaptığı bir açıklamadan etkileniyor?

Kısaca borsa; şirketlerin hisse senetlerinin alınıp satıldığı
bir merkezdir. En önemli işlevlerinden biri küçük kasırlı sahip-
lerinin elindeki parayı şirketlere sermaye olarak çekebilmektir.

"Borsada asıl oyuncular, küçük yatırımcılar değil spe-
külatör denilen her olanda yozayan gelişmelerden, spekülasyo-
na dayalı olarak olumlu-olumsuz beklentiler yaratarak, borsada
işlemleri etkileyen ve buna uygun alım-satım yaparak
büyük karlar sağlayan kesimlerdir. Kimi zaman çok düşük
fiyatla hisse senetlerinin büyük çoğunluğu ellerinde toplu-
yup hükümet cevareleriyle de ilişkileri sayesinde yaptıkları
açıklamalarla uygun ortam yaratıp ellerimizdeki hisse senet

lerini aldıkları fiyatın üzerinde satarak büyük karlar sağ-
lıyorlar. Bunun gibi yüzlerce yöntem kullanılır ki, cürümüs ve
kokuşmuş bir sistem olduğunu gözler önüne serer."

(Halk sınıfı II. say 322)

Bütün bu yazdıklarımızdan da ekonominin yolunda
olmadığını, emperyalistlerin, işbirlikçi tekellerin ve IMF'nin
denetiminde olduğunu görüyoruz.

Ve bu yasadışı gelişmeler AKP'nin ekonomi dışı aktı
söylentilerinin yerlebir etmiştir. AKP bu şekilde rekorlarla ay-
nalarak, günü kurtarma hesapları yaparak halkı aldatmaya
çalışıyor.

Halkımız bu oyunlara gelmeyin. İktidarların her ekonomi
fiyeye gidiyor, enflasyon düştü açıklamasında sirtimizde biner
yük daha da fazla oluyor. Bu açıklamalar bizim için hiçbir de-
ne fazla açıklı yolsuzluk, daha fazla işsizlik demektir.

Onlar içinse bizim emeğimizle, sirtimizden kazdıkları
paraların çoğalması, karlarına yeni karlar eklemeleri demektir.

İktidarın ve işbirlikçi tekellerin bizi kullamasına, or-
laja, sefaletle mahkum etmesine izin vermeyelim. Birleşelim,
çoğalalım, örgütlenip hakkımızı talepelim. Gerçekten emeğimizin
korsiliğini alacağımız bir düzen için, sosyalizm için müca-
dale edelim.

İşbirlikçiliğin Diğer Yüzü B.T.C

"21. yüzyılın İpek Yolu" ve "Yarıyılın Projesi" diye anılan Bakü-Tiflis-Ceyhan Ham Petrol Boru Hattı 13 Temmuz'da Ahmet Necdet Sezer, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, Azerbaycan Cumhurbaşkanı İlham Aliyev, Gürcistan Cumhurbaşkanı Mikheil Saakosvili, KKEC Başbakanı Ferdi Sabit Sayer, KKEC Başbakan Yardımcısı ve Dışişleri Bakanı Serdar Berdimuhamedov'un da katıldığı, bunun yanı sıra çok sayıda yabancı devlet başkanı, dışişleri ve enerji bakanının katıldığı törenle açıldı.

Ev sahipleri halihazırdaydı. Nasıl olmasındıkî efendileri söyle buyurmuştu, yerine getirilmeliydi. Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer ve Başbakan Recep Tayyip Erdoğan ev sahipliği misyonunu yüklenip acilista yerini aldı. Bundan ibaret değildi o acilista katılımların sayısı, Türkiye'nin de dahil olduğu 32 ülkeden bakan ve bakan yardımcılarının da katıldığı.

Bakü-Tiflis-Ceyhan Boru hattının ilk oluşum aşamasına bakacak olursak 1991 öncesine gidiyoruz. Projenin resmen ortaya atılması ise 1992 yılında oluyor. İnanırsanız boru hattının geniş hatları haline alınıyor. Fakat dünyanın efendisi ABD tarafından onay görmüyor. Çünkü boru hattı sayesinde ham petrolü Avrupa'ya Ortadoğu bölgesinden bağımsız alternatif bir kaynak sağlayacak aynı zamanda AB üyesi devletlerin ve enerji şirketlerinin hedeflerini gerçekleştirmelerine yardımcı olacak. Böylece AB'nin planlarının önündeki engeller kalkacak ve daha rahat at köşüre bilecekler. Emperyalizmin sömürsüz önünde tehlike arzedecek Ortadoğu ülkelerinin boru hattının geçeceği güzergahı çıkarılması gerekiyordu ve çıkarıldı.

Projenin oluşumuna hiç ora verilmeden en rahat sömürsüz nereden olacağı fazla düşünülmeden kayıldı ortaya. Elbette Gürcistan üzerinden Türkiye'ye sağlanacaktı. ABD tarafından Türkiye'ye verilen talimat harfi harfine yerine getiriliyor, bir dediği iki yapılmıyordu. Ve 1999 yılında İstanbul'da yapılan AGİT zirvesi sırasında dönemin Azerbaycan Cumhurbaşkanı Aliyev ve Gürcistan Cumhurbaşkanı Eduard Şevardnadze, Azeri petrolünün Ceyhan'a aktılmasını önleyen anlaşmalara imza atılıyor.

1999 yılında varılan bu anlaşmayla birlikte 2000 sonunda çalışmalar başlanıyor ve 2003 yılında ilk katma veriliyor.

Ve ardından 25 Mayıs 2005 tarihinde Bakü yakınındaki Senpocal terminali ana pompa istasyonunda törenle ilk petrolün hatla pompalanmasına başlanıyor.

Ceyhan'a ilk petrol ise 28 Mayıs 2006 tarihinde ulaşıyor, Haziran ayında ise tankerlerle ilk yükleme yapılıyor. 13 Temmuz'da yapılan B.T.C'nin açılışla da sömürsüz bir başka şekilde de ilerliğini kazanıyor.

Bunun Irak'ta, Afganistan'da, Filistin'de yıllardır bir savaş

sürüyor. Bu savaş emperyalizme ve onun işbirlikçilerine karşı olan bir savaştır. Bu savaş bu ülkelerin enerji kaynaklarına ve onun geçiş yollarına emperyalistlerin mi yoksa emilen halkların mı sahip olacağı savaşı. Elbetteki gerçek sahipleri ülkelerini emperyalizme peşkes çekmeyen emilen halklarıdır.

Bunun Ortadoğu'da süren savaş, Ortadoğu'nun petrol ve doğal gazdır. Türkiye Bakü-Tiflis-Ceyhan boru hattıyla dahil edilmiştir.

Boru hattı emperyalist ülkeler arasındaki işbirliğini geliştirmiştir, aynı zamanda Ortadoğu halklarıyla birbirine düşmanlaştıracaktır. Emperyalistlerin Ortadoğu'ya müdahalesini sömürsüne, yağma ve talanı hızlandıracak ve kolaylaştıracaktır.

"21. Yüzyılın İpek Yolu" olarak adlandırılıp Türkiye'ye avantaj sağlayacağı kaydedilip işleniyor. Enerji üretiminde kilit ülke olacağına vurgu yapılıyor. Başarılarının yükünan hafifleyeceği gibi safasatlarla en büyük teknoloji harikası olduğu söylenip gerçeğe amacın ne olduğu es geçiliyor. Es geçilen nokta, herşeyyle yeraltı kaynaklarıyla, kültürüyle, ticaretiyle ABD emperyalizmine göbekten bağlı bir ülke olduğu ve bunun sonucunda işbirlikçilikte sınır tanımadığı yok sayılıyor.

BTC'yle birlikte ABD emperyalizmi sömürü ağını genişletiyor. Aynı zamanda işbirlikçilikte sınır tanımlıyor. Güntür işler emperyalistler ve işbirlikçi tekelin elinde. İktidara gelen her parti, her hükümet onlara hizmet ediyor. Hal böyle olunca hizmette sınır ve baskı olmuyor. Kapılar ardına kadar açılıp sınır tanımlıyor.

OKS'de Sıfır Çekenler İçin

Çocuklarımıza yedi yaşına girdiklerinde bir beveste dul yadına koyarız, onların hayata attıkları ilk adımda yanlarında durur. Artık eğitim ve öğretim hayatı başlamıştır. Okuldan yönetici ve öğretmenlerden hatta devlet yöneticilerinden ilgili bakandan onu halka ve vatana yararlı bir birey yetiştirileceğine dair teminat alınır. Ebeveynler iş rahatlığıyla evlerine dönerler.

Oysa öğenden itibaren yazacakları krate anlatıldığı ve söylendiği gibi olmaz. Çocuklar okulda eğitilirler ancak nasıl eğitilirler! Asıl sorun budur. Hatta sorun değil vakan durum budur. Çünkü okullarda gerçeklere dayalı bir eğitim yoktur. Çocuklar hayatta karşılaşılabilecekleri, her bir zaman görebilecekleri nesnelere, durumlara karşılaşmazlar. Örneğin okulda demokrasiyi, cumhuriyeti öğrenirler. Ancak ileriki yıllarda bu kavramlarla karşılaşamazlar. Ya da mevsim meyve ve sebzelerin öğretilir ancak onlar karnifallerinin tük kalması için mücadele edebileceklerdir. Çünkü vardan sistemde insanın sunulan tek seçeneği sağlık ve yoksulluktur. Çocuklar birada meslek öğrenirler, avukat, doktor, öğretmen, mühendis olmaları gerektiğini öğrenirler. Çünkü ülkelerine hizmet etmek için bu mesleklerden birinin olması gerektiğini öğrenirler. Ama ileriki yıllarda herhangi bir mesleğe ulaşamadığını, ulaşamayacağını(!) öğrenirler. Yani okulları derslerdeki yazan ile gerçek yaşam arasındaki derin selahiyeti görürler. Okullarda resmen, devlet tarafından yazılan ve hayata dayalı bir yaşam anlatılır.

Bunlar, kapitalizmin batıda olduğu gibi ülkemizde yazanlardır. İnsanların yozlaşması, ahlaklılığı terk edildiği bir ortamda çocukların hali elbet böyle olur.

Okulda bilim öğretilir, teknoloji öğretilir, birçok konu öğretilir. Ancak ezbercilik içinde bu konular çocuğu eğitmenin, yetiştirmenin bir yolu olmaz. Ortaya boz kafalar çıkar. Bugün ortadokul öğrencilerinin birçoğu dört ralemi yapamaz. Yaşam kadar bilgisizlerdir. Bir ortadokul öğrencisinin birçok konuya derin veki olması gerekir. Bunun içinde ilkokulda doğru düşünme bir temel atılması şarttır. Ancak kapitalizmde insanın değeri verilmediği için bu durum sağlanamaz bile olamaz.

Karabelli sınıflarda, soruların yanı sıra yazdığı bilimsellikten ve bilimden uzak kitaplarda sağlık, yoksulluk içindeki halk çocuklarının eğitim adına başına gelenler anlatılır. Öğretmenler ise aldıkları maaşın getirdiği içinde evlerinden geleni yapamaz bile başarılı olamazlar.

Böyle bir durumda OLS (Ortaöğretim Kurumları Sınavı) ve sınav ve yerleştirme sınavı) gibi sınavlara hazırlanan çocuklardan başarı beklemek bir hayaldir. Sın sınavdaki başarı-
suzlukları da eğitim sisteminin başarısızlığı olarak değer-
lendirmek de yasa dışı ve gerçek gözünden uzaklaştırma
amaçlıdır.

Sorumlu bir eğitim sistemi sorunu değildir. Tekellere hizmet
amaçlı yapılan okulların, eğitimci, öğretmenlerin olduğu bir ülke-
deyiz. Daha ilköğretim çağından çocuklar burjuvazinin yönlendirilmesi
altına girerek yeni nesil olarak yetiştiriliyor. Rekabetsizlik o yolda kıl-
tan olarak eğitiliyor. Front esitsizliği sınıf farkını ifade eder.
Ve bu adaletsiz ortamda yetmiş çocuklar yeni nesil olarak
güvenle öne sırtlanan kişiler olamazlar. Tersine birbiri
çalınan aygıt, kaydırma, beceriksizlik, yavaş ve yavaş
olarak, fakir hayatın koşulları böyle insanlar olma-
larına bağlı olarak gösterilir. İnsanlıklarını yitirdikleri or-
tama yaşam standartları yoksulluk ve bu mutluluğun, re-
zilin tek koşulu olarak anlatılır. Dostluk, arkadaşlık,
vefa, sadakat, saygı gibi değerler hiçe sayılıp, bunla-
rı karın doyurmadığı salıkların.

Aynı sosyalizmde bilim ve insan her şeyden üstündür,
ideoloji olarak sosyalizm insanı ele alır. Ve eğitim yeni
nesilin ne olduğu gerektiğini ifade eder. Dönüşüm de-
loji, elbet sosyalizme, sosyalizm meselesine getirmiş-
tirdi! Çünkü yeni nesil bir toplumun en değerli varlıklarından
biridir. Ve her şeyin engellenmesi hata olmamaktadır.

"Eğitim, ulusal ve halk değerlerine, kültürüne
yabancılaştırılmaya çalışıldığı bu değerler ve kültürlerle da-
natacak, ülkenin kalkınmasını, ulusal servetin bozulma-
sına hizmet edecek bir muhtevaya sahip bir öğrencidir. De-
mokratik Halk Cumhuriyeti, eğitim sisteminin üretmiş
güçleri geliştiren toplumu, yurtsever, ilerici, bilimsel yanlı-
lıkla ve zihinsel, bedensel, ruhsal, teknik tüm boyutla-
rıyla bir bütün olarak ele alır."

(Halk Anayasası Taslağı sayı - 37 md. 35 A kım.)

Çocuklarımızın doğasıyla hakikatlerinin içinde olduğu bir
ülke dönüştürülecek bu yazımızı sürdürüyoruz.

KANA DOYAMADINIZ

Halkın yaşam müddetleri verdiği, zor dan yaşam koşullarında, ihtiyacı olanı bulup bulup bulamayan, gelişmiş işin iş arayıp bulamayan anne babalar, çocuklarını yoksulluktan okula gönderemeyen anne babalar. Parklarda, otobüs duraklarında, köprü altlarında yaşamaya mecbur bırakılan insanlar... Tedavi olmak için hastaneye giden insanların hastane bahçelerinde yatmaları... Bunlar sadece birkaç olay... görüp duyulanlar... Oysaki görülmeyen - duyulmayan binlerce... Yoksulluk ve zulüm gösterilmez, herkesi gıllık gülistanlık gibi gösterirler ama öldükçe da dibine vururlar. Bunlar şehirlerde yaşayan bir ayrıktır sadece.

Köylerde farklı değildir. Ülkemiz koşullarında, diğer tehli- mi, sebzesini, meyvesini satamaz hale gelmiştir. Öyleki yaptıkları işlerinden dolayı artık üreticiler ezilmektedir, köpek düşü- nektedir. Çünkü dışa bağımlılıktan kendi üreticilerimiz neden sat- sız neden kazansız, neden ülke ekonomisi kazansız. Olmaz... İthal malların gelmesi daha önemli. Kendi üreticinin sınıf- kımın umurunda il...

İste tonda burada egemenler kene gibi yapmış. Sök- lüp atılmıyor bir tarafa. Üreticiler yıllar önceki gibi olmasa da biraz daha iyi gibiydi. Çünkü tahıl isteklerini karşılay- ları, kısmide olan isteklerini karşılayıyordu.

Ülkedeki yoksulluğu emperyalistlerle beraber yarattığınız gibi şimdi de keneleri yarattınız. Anadolum bursak ilinde kene- isirmesi sonucu birçok insan yaşamını kaybetti. Maratik kalma- geldiniz ve halklara zulüm ediyorsunuz. Bu keneler her zaman verdi ama böyle zarar vermiyordu. Ne insanı, ne de hayvanı öldür- mayardı. Ki nasıl olduysa birde çift başlı kurdunuz. Eğer öyle olsaydı insanlara, halka hiç zarar vermezdi... Dizin gibi keneleri- ciler dururken halka neden zarar verir?!!

Bir düşünün kuz gibi ile çocukları - insanları öldürdünüz. Şimdi de kene dayını çıkardınız, insan bu vakitler örne kişim öke- nezde duyar? Keneler daha önce Anadolum ken gerinde vardı ama hiç bir insan bundan dolayı ölmemişti. Kendiniz gibi zararlı ve öldürücü ümitsiz yaratıkları, nereden pekindiniz? Bunun he- sabını halka vermek zorundasınız.

İskencelerde öldürdünüz gelmedi, yaktınız, her-elerde öldür- dünüz, yarıyorsunuz yaptınız yarıkt gelmedi. Kana doymadınız, olmadık yaratıklar ettiniz halkın kanını- emen.

Aral keneler sizlersiniz, halka birşey bunun hesabını soracak ve hesap vermek zorundasınız.

Bu Nasıl Adalet!

Bundan tam 11 yıl önce pece saat 12'de Gazide kışkeler to-
renmişti. Oradaki halkın üzerine rastgele ateş açılmış bir ateş de-
lesi öldrülmüştü. Bunun üzerine her yere haber gitmişti. İU'lerden
"Gazi'de halk ayaga kalktı," diye altıyüzi geçmişti. Bizlerde
Armutlu'dan Gazî'ye pıtrak için hemen harekete geçtik. Gazî'ye
vardığımız zaman dede ölmüştü, halk cemeinin yanına toplanmış
Eski karakolun oraya gitmeye hazırlanıyordu. Bir hisarında jener A.
Haydar Çakmak halkı sesleniyordu. "Bilimli hareket etmemiz gere-
kir" diye. Halk onun önderliğinde karakola doğru yürüdü. Şimdi
panzerlerle kesildi. Sadece dedem ölüpü sanlıyordu. Biri bir haber
geldi. Ölü sayısının daha fazla olduğunu duyan halk etme ne geçirse
polise fırlatıyordu. Polis yetersiz olduğu için geri çekildi. Ali Haydar
"kılar ölmüş övü öğrenelim" diye halkı seslendi. Geri cemeine gidiyor-
duktaki her taraftan üzerine meki yağmaya başladı. Sabah 5'e doğ-
ru ölü sayısı arttı. Halk toplanarak cemeinin önüne geldi. On mezar-
lıktan gelen panzer halkın arasına dalarak safsızda ateş ediyordu. Halkın
üzerine kurşun yağmuru yağıyordu. Tam bu soldiriler karşında halk kavar.
lilipini koruyordu. Halk ölümlerini almak için kışkelerine doğru pıtrak
teker kurşun yağmuru tutuldu. Halk kovanın cemeine alıp omuz-
larda dolunarak cemeine getirdik. Soldiriler devam ediyordu. Örtük
deurimiler mahallede patlayıcı-cubana banket kuruyordu. Ölü sayısı
artıyordu. Panzer teker mahallede girmeye çalışıyordu. Ali Haydar
fırlayıp panzeri tahrip ediyor, sonra eski karakoldun yan sokakında
soldiri hıralıyordu. Sezerin Enp'min ortada olmadığı fark edildi, o-
unda polis kurşunluğ öldüğü haberi geldi.

Üç gün sonra Ecevit geldi. O'nu Gazî'ye sokmadık. Hemen sonra
Zeki Liyaneti geldi. Onun heyet gırsızken bile kurşun sesleri din-
medi. Polisin daha fazla katliam yapmasını engellemek için usade,
halkla polis arasına asker kayarak böyle bir ayın bzuurduklar.
Üzerimize kurşun yağmaya devam ediyor hıralıma Gazî'ye pıtrak
ve gıkanıyordu. Halkın pes etmeyeceğini anlatan Hayri Kozaklı ve
Menzir halkı barikatlara kaldırım çöpünü yapıyordu. Tam o sırada bir
kemeraman yarımında belirdi. Adem Albayrak isimli polisin elinde silah
halka ateş açarken gö-örtüledi ve deurimiler elinde bir sude el-
koyup delil olarak sakladılar. İma orada sadece Adem Albayrak yok-
tu. Biraz- katil vardı. Olaylar yatıyor, şehitler teslim alıyor,
yazbinin üzerinde halk katiliyordu şehitleri uğultuys. Yiller son-
ra mahkeme açılıyor, gençlik perokgesyle Trabzon gönderiyor, o-
rada 3-5 polisin adı geçiyor. İnterinden biri Adem Albayrak. Mahke-
mede verdiği ifade şu: "Orada sadece ben yoktum, naka ben kurban sev-
dim. Çünkü ben gırsızlıkçıyım". Bu katilim söyledikleri doğru. O-
rada bilerece polis vardı. Onları kurtarmak için Adem Albayrak'ın
cezalandırılmasına karar verdiler. 17 insanın ölümünden sorumlu den
hıralıma yangılandı.

Bizim ülkemizde katiller cimeni kollamı sallayarak rastgele peziyor
Bu nasıl Adalet?

// Doğal Afet Değil

Örümcek Kafaklıların Afetidir!

Yıllar önce Karadeniz'de can alan sel sonra doğal afet diye geçiştiriliyor. Ama Rize'nin bir köyünde insanlar ölüyor. Köyü gelen sel boğuyor ama hiçbir yetkili gitmiyor, ilgilenmiyor. Sonra halkın isyanı üzerine bir yetkili Rize'ye gitmek için yola çıkıyor fakat sel yolları da yitmiş. Yetkili yolda kalıyor onu hemen askeri helikopterle kurtarıyorlar. Halkın canını hiçe sayanlar secimlerde nutuklar atanlar, halkı söz vererek oradan ayrılıyorlar. Şimdi yine sel felaketi, Samsun, Ordu, Giresun ve daha birçok yerde can almaya devam ediyor. Samsun'un Çarşamba ilçesinde, selden iki yaşındaki çocuğunu kurtarmaya çalışan bir köy imamı sele kapılarak hayatını kaybetti. Giresun'un Yaşlıdere ilçesinde de durum aynıdır. Halk belediye başkanını suçluyor. Çünkü varıyopu fındıkleri, cantarı, sel ile gelen çamurların altında kalıyor. Belediye başkanı doğal afet diyor. Yaşlı bir amca onun dediklerine şöyle yanıt veriyor. Bu bizim yaşadıklarımız doğal afet değil, örümcek kafaklıların afeti diyor. Doğal afet Allahın işi diyenlere amcanın cevabı yanıt olur mu biliniz. Ama amcanın hakkı vardır, doğal değil kafa ak-tidir bu yapanlar. Gün geçmiyor bir sel felaketi geliyor cantar yanıyor, evler yıkılıyor. Metropollerde dizinden, tırnağından artı-
rak evine eşya alan kadının selden eşyalarını yitirmesini ge-
steriyor, tuler. Alibeyköy'de "burada sel yatağına suuk" diyerek evler yıkıldı. Alt yapı eksiklikleri yüzünden çocuklar okullarda mahmur kaldı. Sel ölümlere neden oldu. Birkaç yıl önce Kağıthane'de bulunan spor tesisinde biriken yağmur sularına gelen elektrik akımından çocuklar öldü. Bu çocukların ölümünün sebebi kim?

Karadenizle yapılan yeni otoyol, sel sularının akızını da kolay-
laştırdı. Çevre bakanı Osman Pepe çıkıp, keste yol buradan geçmeyepli
yolu yapanların eli kolu kırılın diye ahkam kesiyor. Onlar bu yola
karşı çıkan suukabı öldürecek kadar perverizdiler. Şimdi ahkam
kesmeyin efendiler ihalelerde cebinizin dolması için daha ne kadar
insan ölecek? Ölen çocukların, evsiz kalan insanların vebalini kim
alacak? Bütün bunları yapanlar, insanlara bunları yapanlar
ortada...

Ve birgün bu halk, bu insanlar tüm bunların hesabını
sorar. Çekilen acılar yapanların yanına kar kalmasın, menum insan-
ların elleri yakınında olacak...

100. Güne Selam Olsun...

Selam olsun yirminci gününde direnen sevgili avukatımız Behic Aşçı'ya...

Destanımızın 6. yılında dünya tarihinde bir ilki yaratan sevgili avukatımızın yirminci gününü coşkuya kulluyoruz. Büyük yarayışımızda onun bize neler hissettirdi, yarattığını kısa da olsa dile getirmek o kadar zor ki... Bu durumlarda birşeyi paylaşmışsan yazmak, anlatmak daha da zor oluyor. Bu yazımızda anlatmak ne kadar zor olsa da paylaşıklarımızı anlatmaya çalışacağız.

Avukatımız yarayışına başlarken şöyle diyor;

"Kendi hür irademle Ö.O.'na başlayacağım hem de 15 Nisan Dünya Avukatlar Günü'nde. Bu yolu seçtim çünkü 1. F Tipi hapis-hanelerde tecrit zulme sürüyor, tecrit zulmine karşı 121 müvekkilim hayatını kaybetti. 122 ölüm olmuş... Bize başka bir seçenek bırakmadılar..."

Ben heyecanlı özgünüm. Eşim isten geldi. "Ne oldu yolsa Fatma'ya mı birşey oldu" diyor. Ben kafamı sallayarak hayır diyorum. O zaman ne oldu diyor. Ben de haberleri dinle diyorum. İlk haber olarak Ar. Behic Aşçı Ö.O.'na bertledi diyor haberleri sunan spiker. Eşim hızıyla bahçeye çıktı. Yürünce elinin içine almış ağlıyor. "Gelme mi sevdiğilerimin ölümünü görmek isteniyordum diye isyan ediyor."

Akşamüştü bir arkadaş geldi. Behic'in bant törenine gitmek için yola çıktı. Törenin yapılacağı yere geliyor. Avukatımız son yemeğini sevdiğileriyle paylaşmak istiyor diyor. Ben gösterimi kaçırıyorum yemeği yemin diye. Yemek faslı bitti. Behic bana doğru geliyor ama ben gösterimi kaçırıyorum. Anlıyor ağladığını. Bana "ağla, sana kimse niye ağlıyorsun demer" diyor.

Bir arkadaş tören bantlayacak herkes yerini alın anonsu yapıyor. Herkes sessiz bir şekilde yerini alıyor, ama herkeste benim gibi ağlıyor. Konuşmalar bertledi. Tören anlamını belirten sözler döktülüyor. Behic Aşçı anonsu editliyor. Hemen fırlayıp yerini alıyor. Konuşmasını yapıyor, mekteklerine bir-iki laf atıyor.

Bant töreni bertliyor, pehit babası bağlıyor bandını. O'da birşeyler söylemeye çalışıyor ama gecenin önce kızı Zehra ve Canan geliyor, sönmü tamamlamadan bitiyor sönmü. Behic'i yalın biratmayanlar ağığını kısa da olsa paylaşacak olan arkadaşlar anonsu editliyor. Onlarda Behic'i alından spiker duygu ve düşüncelerini anlatıyorlar. Tören konuşmaları bitiyor. Grup yorum herkesi halaya davet ediyor. Coşkuya çekiliyor halaylar.

Tören bitiyor, Behic herkese teşekkür ediyor. Yarın saat 13:00'de Şişli'de direniş evinde basın açıklaması var hepimiz

Orada görmek istiyorum diyor. Sabah herkes Behia'nın basın açıklamasına katılmak, onu ne kadar sevdiğini göstermek için eli hınca hınca dolduruyorlar. Ellerinde karanfiller ve rengarenk çiçeklerle meslektaşları yalnız bırakmıyor avukatlarını. Söze önce av. Selçuk bey başlıyor ama onun da götleri doluyor. Açıklamayı Behia yapıyor. Neden Ö.O.'na bantladığını anlatıyor, İt. Önder'in yazdığı mektubu okumaya kalınıyor ama okuyamıyor. Yanındaki meslektaşı devam ediyor okumaya, Basından biri soruyor,

"Behia Bey bu mektup seni neden etkiledi" diyor,

Behia anlatıyor; "Halil, benim müvekkilim. O'da Ö.O. da hayatını kaybetti. Ben Halil'i andan önceki müvekkilim de 19-22 Aralık'ta adına "Hayata Dönüş" denen operasyonda yaran kıl olmuş bedenleri gördüm. Canım çok yandı" diyor.

Doğru söylüyorsun sevgili avukatımız her şeyin acısını yoradın. Avukatlığını bile yapmıyayan bu ülkede adaletin olmadığını en güzel şekilde anlattın, anlatıyorsun. 6 yıldır tecrit zambanını görmeyen meslektaşlarının kafalarını kundan çıkarırsın.

Yürüyorsun herkese çok şeyler anlatıyor.

İlk kinanı yaktık bana nasib oldu. O kinayı ellere koyalarken canım çok yandı. Ama o kinaları ellere yaktık muratlı. Ben istiyorum ki o kinaları büyük günde yaktık sevdiğimiz ellere.

100. günde selam olsun canımıza, avukatımıza yoldaşımıza Behia Asçı'ya.

"Yola çıkmışsin yavaş
Ayağına değmesin taş
Bu yoldan dönerlerin
Adları kalsın kaller "

rtur

Cukurovam,
Kundagımız, kefen bezimiz,
Koni esmer, yüzü ak,
Sıcığında sabir tozları catlar,
Cattamaz ırğadın yüreği,
Dilerse buluttan ak
Köpükten yumuşak verir pamuğu,
Külhan, kağıacıdır belkılarla,
Ünlü mapusanelerinde Anadolunun
En çok Cukurovalılar mapustur,
Dastana yarasını gösterir gibi,
Bir salkım sığüde su verir gibi,
Öyle ıcten,
Öyle derin,
Türkü söylemek, küfredmek,
Cukurova jîşidine mahsustur....

Ahmed ARIF

RÜZGAR DOLAŞIYOR

Koca bir suskunluk doluyor susuz topraklarda. Bir rüzgar doluyor toprak damlarında, harap sokaklarda, engin köylerde. Rüzgar insan arıyor rüzgar bir ağılık arıyor önce buldozeleri görüyor yürüyorlar gecenin karanlığında.

Eulerin mahallelerinin üzerinde insansız bir usak uşak, Gökyüzünden bereket değil bildiriler yağıyor yeryüzüne. Bir de direnmeyin, Eulerinizden sıkmayın bir de şeker ve şokolata paketleri... Uyuyun hiç uyanmayın diğer bildirilerde ve bir parmak bal şekerler uykularının en derin yerinde olan insanların ağızına.

Bir isyancı rüzgar doluyor Güneş önce toprak denli evlere vuruyor sonra tanklara ve buldozere. İlk sıklarda tankların ağız ağız sarıyor buldozeler yıkıyor evleri, insansız - insansız usaklar bombalıyor Filistin'i bombalıyor Gazze'yi. Euler, okullar yerle bir ediliyor.

Yatağındaki çocuklar, beşikteki bebeler, analar, penç kızlar, yığıt delikanlılar havadan ve karadan yanan alanın altında. Sayıları 1 olsa ne 40 olsa ne 100 olsa ne. Zulüm gelip alıyorsa cantaları ve susuyorsa insanlık 8 yaşındaki bir kız çocuğu "utanın" diye ağıyorsa ve rüzgar doluyorsa kentlerin üstünde sayıların ne önemi var Tutuklanmalar, yaralanmalar 1 miydi 5 miydi 500 müydü... Hastaneler basılıyorsa, ilaçcehaneler doluyorsa, Filistin halkının kanı sokaklarda kurumuyorsa ne önemi var sayıların.

Güneş gökyüzünde rüzgar Kербela siccını yayarken Filistin için için kanıyor. İğgal edilmiş topraklar için "elektiriksizlik öldürmez" diyor İsrail Başbakanı Ehud Olmert. Neyin öldürceğini nasıl öldürceğini çok iyi bilen bir iğkencecinin yüzü ile utanmazca dökülüyor dilinden sözlerle Gözlerinde ise yanan insanların ve Eulerin görüntüsü dudaklarında pis bir sırıtma. Katletmekten zevk duyuyor.

Filistin'in evlatları barikatlarında. Direnişçiler kahramanca çatıyor mevzilerini terk etmiyorlar. Bir adım bile geri çekilmek istemiyorlar. Bir adım geniş bir insanın daha önemi demek çünkü. Savaşın siccını kurumuyor tenleri. Siperde Gazze'yi, Filistin'i, vatanı savunuyor pusilli direnişçi.

Ahından akan teri silahının üstüne damlıyor. Gözlerinin önünde yarasını sandığı diğer kahramanların görüntüleri geçiyor. Rüzgâr okşuyor ahını, savunuyor zaferini, bir nebze serinletiyor onu.

Haziran Temmuzla dönüyor yıllar yılları deviriyor. Bir nâzgar Filistin topraklarını geziyor. Gün geceye evriliyor, gece güne. Rüzgâr Filistin'de bir eve giriyor evin içinde bir İsrail askeri adı Gilad Şalit. Dinerişçiler 25 Haziran'da nöbet yerinde almış onu. O pender beri sadece kerahli kurtuluşunu kerahli canını düşünüyor. Yanbaşında yazı maskeli bir dinerişçi. Dinerişçi bildiği tek cümleyi söylüyor İbranice:

"FİLİSTİN KAZANACAK"

Rüzgâr evden çıkıyor fırtına oluyor şimdi o fırtına Filistin için atan batan kalplerde esiyor. 15 aylık bebepi kurşunlanan bir anne, bir kadın, bir evlat, bir vatansever bedenine adaleti sarıyor gözleri çabmak çabmak ve sarmeli sarmeli. Filistin'in tüm nâzgarları fırtına oluyor.

Pir Sultan

"Ölür, Ölür Dizilir"

Dağların vardır nice yığıtlerini sakladığın kaynunda,
Çapkınlık olan serin suların yığıtleri gibi bereket
koruyup kolladın dağlarında, ovularında Zulma'nın Eul-
mana karşı bir maazer aldun.

Ağitlerin vardır, zımlarında kalayların
senahların vardır, dağınlarında

Jol gösteren Pir Sultan Abdalın vardır. Zulma kar-
şı koyan unutulur mu? Pir Sultan kalesi olan Sivas'ta
bir dernek kuruldu, yardımlaşma ve Pir Sultan'ı anma
adına Her yıl etkinliklerin yapıldığı gibi o yılda yapılmak
istendi. Önceden hazırlıklar başlamıştı. Aydın, sanatçı,
yazarlar Pir Sultan severleri yine aradı oldu.

Tarih 2 Temmuz, yer Madimak oteliydi, günlerden
Cuma'ydı. Etkinlikler başlamalıydı. Karşı düzmanda boş
durmamış günler öncesinden yapmışlardı, katliamın planı-
nı yapmışlardı. Dışarıdan il ve ilselelerden gericiler, MHP-
liler toplanmış herşey o kadar planlı yapılmıştı ki, RP bele-
diye başkanının planlarıyla aygırlı ve saente istiyordu her-
şey. Gericiler başında durmuyor aydın ve yazarların hedef
gösteriyorlardı.

Katliamın planlı olduğu çok aşikti. Cuma namazın-
dan çıkışlar Madimak oteline doğru yönelmişti. İlk gelen
grup dağıldı. Sonra tekrar kitlesel şekilde gelindi. Sığı-
ları 5 binli bulunmuştu. Cihat geçirisi yaparak oteli fosta-
mayı başladılar.

RP'li Belediye başkanı Temel Karıncıoğlu
"gazanız mübarek olsun" diyerek destek veriyordu.
Pir Sultan'ın anıtı yıkılmış ilk kuşlucun başlamıştı.

Otelin iamdaki insanları yardım bekledikler! kurum-
ları telefonları ediyor "bizleri yakıyorlar" diye hay-
kırıyorlardı ama nedense hiçbir devlet kurumundan bir
tarihi yardım gelmiyordu.

Çünkü yaptıkları devlet yapın da devletti,
Destekçileri perical günç ve MHP'lilerdi.

Hükümetler değişebilir ama devlet aynı devlet
mantığı ve istiyiş aynı istiyişti.

Evet yaptınız

moalmanlıkta insanı yakmak ni vardı ? !

Hani Allahın verdiği canı Allah aldı?!

Bu muydu masumiyetiniz

Bitirdik dedikleriniz bugün milyonlarca göğüldü
çoğalıyor. Sine aynı zihniyet 13 Aralık'ta hapishane-
lerde gaz bombalarıyla yakmadı mı?

Aynı zihniyet, Kahramanmaraş'ta, Gazim'de,
Bazı mahallesindeki zihniyet.

Zihniyet aynı zihniyetti tabiki.

Devlet ve hükümetler habiyende kendisine
muhalif istemez, onun için muhalif gördüklerini sıkır,
öldürür hareketlere koyar

Evet sivri taraflılar bu ülkenin özenleri,
gazanları...

Oteli yakarlarda belli, yaktırmada; gericiiler ve
faşistler. Nerde bunlar... Kimler? Nereye gırlendiler.

Ödülleri aldılar, miterine çekildiler, zamanı
gelince tekrar kullanılmak üzere... Bu davadan bir-
kaç kişi sözde tutuklandı, göstermelik cezalar al-
dılar. Gerçek katiller ellerini kollarını sallayarak
dolaşıyor. Ne de olsa devlet besliyor

İhtarak bitirdiklerini sanıyorlar birkez daha yonıldılar,
Pm Sultanlar zalime başkaldırımlarıdır.

"Kaçınıcı ölmen bu hayın
Pm Sultan ölün ölün demiler //

YÜZÜNE YAĞAN YAĞMUR DEĞİLDİ

6 çocuklu bir anaydı Aysel kadın. Kocasını bir fabrikada işi olduğundan dolayı her gün Mersin'e gidip gelirdi. Mersin'e buldukları köy arası 45 dakikadır. Ama yine de zor gelir beyine. Her gün o yolu arşınlayıp gitmek, akşam olunca tekrardan o yolu dönmek. Köyde tarla, bağ bahçeleri de vardır. Ama çalışıp gelmek beyine. Bir yandan da Mersin'e taşınmayı düşünür, ama nasıl? Yolu kolaydır üstünde taşınmak istedikten sonra. Taşınmayı kafasına koyar ve elinde olan yöntemlerle bir olurunu bulur. Önce ise henüz inşaatına başlanmamış olan kooperatif evlerine yerler. Fabrikada tek değildir, kooperatif evlerine yazılan. O fabrikanın işçilerinin hepsi bu kooperatife üye olurlar. Evet Mersin'e taşınacaktır Aysel kadın artık. Doğduğundan bu yana o köyde büyüyüp, yarımını idare ettirmişti. Kendisi de köyün muhtarının, ileri gelenlerinin kızıdır. Bu yüzden belli bir saygınlığı, sevgisi vardır köye, köylüye. Elbette kolay değildir. Yılları geçmiştir o topraklarda. İyi - kötü - doğru - yanlı orada görmüştür. Açlığı - faklığı tatmıştır kendi ciğerinde. Ama ille de doğup büyüdüğü yerdir Aysel kadının. Ama ille de köyüdür. Ev bitip de taşınacağı gün dayandığında. Köpürer, zor gelmiştir ayrılmak. Ama nice zorluklar atlattırmış, nicesinin üstesinden gelmiştir. Belli ki orunda üstesinden gelecektir. Güçlü, direngen bir kadındır. 3 kız, 2 oğlu vardır, onlara ille de okutacakları, hayalleri. Okutmak, adam etmektir tabiri caizse onları. Evet insan olacaktır herbiri, emdiği sütü burnundan getirmeyecektir. Ama sütü gibi temiz ve sade yarınlarını sürdürecektir taşındıkları Mersin'de de öyle kolay olmayacaktır almaları, ama öyle zorda değildir.

Beyi katar ardına eşiyse 5 çocuğunu diğerler yola. Yeni bir mekana merhaba diyeceklerdir, oradan geçen dakikalardan sonra. Yeni bir yarımın penceresi açılacak onlara. Aralansa da köyün yerini baskadır her daim. Bir ayaklarını çekemeler köyden beyne. Kolay mıdır, yıllarını verdiği o topraklardan ayrılmak, anayı - babayı, kardaşı bırakmak. Ne kolaydır ki şu dünyada. Zoru kolaylaşsın, bunun için yol, yöntem bulan yine kendimidir. Ama alır Mersin'e de köyü gibi. Aradan zaman geçen, komşuluk ilişkileri kurulup aradaki bağ kuvvetlenir. Alışılır, sıcak bir ortam kurulur. Çocukları ise okula köyde kaldıkları yerden devam ettirmeye başlarlar. Kimisi iliseye gidiyordur, kimisi ortaokula. Daha okula başlamayanı da vardır ki, bir çocuğu daha dünyaya gelir. Dünyaya gelen 6. çocukta vardır. Artık diğer çocukları da büyüdüklerinden kendisine yardımcı olmaya başlarlar. Eli ayağı gibidir çocukları. İlk yeni mekânlarına geldiklerinde yolları bulmak olunca çocukların, almaları da pek kolay olmuştur. Eleri in tutmaya başladığında, yarımda yerlerini almışlardır. Aysel kadının en büyük yardımcısıdır artık çocukları. Çocukları

fazla olunca da kendisine pek in kalmaz yaşam içinde de. Birisi evi temizlerken, biri yemek yapar. Bir kardeşlerinin elleriyle ilgilenirken, diğeri arkadaş gibi ananıyla sohbet eder. Bütün çocukları barındadır, tabii o da çocuklarının.

Aradan yıllar geçer en küçük çocuğu doğduktan 8 yıl sonra çalıştığı fabrikada elektrik çarpması sonucu hayatını kaybeder kocası. Hayat bu kadar ucuzdur. Sorumlulardan ses-seda çıkmaz. Sorumluların gözünde bugün varsın, yarın yatsın. Sen olmazsan, yarın başka bir işi çalışır ne fark ederki, orada senin yaşamın yada ölümün olman. Bu kadar ucuzdur, patronun gözünde işçilerin yeri, it camı kadar değerli yoktur, çalıştırarak işi mi yoktur sanki.

Bundan sonra Aysel kadın artık çocuklarının hem anası, hem babası olur. Koca şehirde, çocuklarının başında evin hem erkeği, hemde kadını olmakta, zorlanır. Zorlanır ama üstesinden gelir. Her zaman çocukları yanındadır. Yarıları erkeğin olanlar, evin en büyükleri yeri gelmiş annesiyle, kordey, yer gelmiş annesine. Yol arkadaşısı, bacısı, anası olmuştur. Kardeşlerinin birbirinin üstesinden emekleri de büyüktür. Emeklerine sevgilerini katıp büyütmüşlerdir kardeşlerini. Kardeşler birbirlerinin hem abisi, hem ablası, hem annesi, hem babası olmuştur. Kimisi yuvadan ucnmuş evlenmiş kimisi okuyordur. Aysel kadının çocuklarının. Hem ana, hem baba olmak kolay değildir. Telli-duvaklı gelin olmak, telli-duvaklı gelin olmaktır. Evde kalan dört çocuğuydu artık hayat arkadaşısı. Evde kalan oğluydu artık evin erkeği. Diğer oğlu Murat evlenip ayrılmıştı artık evden.

Uğur, abisi Murat'ın borluğunu dolduruyordu. Kardeşlerine emek harcıyor, evde erkeklerin yapacağı işi hiç sektirmeden yapıyordu. Hele de kendisinden küçük kardeşi Gül üzerindeki emeği ise. Aralarında 2 yaş vardı. Aralarında yaş farkı fazla yoktu ama, Uğur daha olgun, daha dıncelci, daha emektardı. Aynı kandan, aynı candandı var mıydı daha bundan ötesi. Babaları öldükten sonra daha sıkı sıkı sarılmışlardı birbirlerine. Kenetlenmişlerdi pamuğun kotasına kenetlenmiş gibi. Ne babalarının ölümü dağıtmıştı onları, ne de Mersin'e taşınmaları.

Günler kovalıyordu haftaları, haftalar ise ayları. Ne cabuk geçmişti zaman aylar yıllara evrimmişti. Günün gelece evrilmesi gibi. Evlenecekti Gül'de. Evden ayrılacak ama dünyayı unutmuyacaktı. Yaşadığı zorlukları, verilen emeği unutmuyacaktı. Kardeşleri olduğunu gördüğü unutmuyacaktı. Geride bıraktığı ananı, abini, ablası, Kardeşlerini. Ağladığında acısını paylayan, güldüğünde sevincine ortak olanlarıydı. Bir elin pormaktarıydı. Biri olmadan diğeri, diğeri olmadan öbürü olmazdı. Kardeş olmak bu değil miydi. Eşitten, öğretenden olmak, iki eli kanda da olsa her daim birbirinin yanında olmak. Yer almak herşeye rağmen.

Ama Gül evden ayrıldıktan sonra, evlenip yuva kurduktan sonra. Çocukluğundan itibaren, geneliğine kadar geçen yıllarını bir kardeşinin, ablasının, abisinin olduğu yuvasını unutmuyordu. Kolay mıydı unutmak. Kolay mıydı acısıyla, tatlıyla, koca bir yaşamı paylaşmış aynı kandan, candan olduğun kardeşlerini unutmak. Neydi

unutulan geçmişini sana. Neydi bir cürpide yeniden söküp atmanı kolaylaştırır. Kolay mıydı gerçekten. Yoksa sen unutkan zor olmanı başarır mı. Hangi yürek dayanabilir, hangi akıl sığdırabilir düşünün unutmayı usuna. Neydi kardeslerini unutmaya sebebiyet veren engel. Engeller, dikenli tel örgüler senin beynindeydi-istedikten sonra emul-amayacak birşey var mıdır? İstiyorsun ama yapamıyorduk geçirmedikten sonra istemenin bir habibi kıymeti var mıdır, yada değeri. Vaktur elbette.

Evrilmıştır günler geceye, geceler güne. Vakit daralmıştır. Dar vakitlere ne kadar şey sığdırılabilir, sığdırılsa bile ne kadarı yerine getirilir.

Ecel mi abisini kovalıyordu, abisi mi eceli kovalıyordu. Bir kovalamacıydı. Ama ne için, kim için di? Neden ölümün perdesini kovalıyordu. Bedenini ruhsununu biliyordu. Bilmese bile ne farkederdi. Vamsın vaktin akrabanı değil, kardesiydi. O'na coştuğundan bu yana elemek veren, acısını dindirip, sevincine ortak oluydu. Karartılmasını diyecekti, günlerkâr karanlık mahzenlere çevirmişti diyecekti geceleri.

Doğuyordu güneş kâr karanlık mahzenleri ısıtmak, tokattan dönmüş bedenleri ısıtmak için. Devdamında, umudumunda doğuyordu beyinimi acırtmak istiyorduk bu kuyuluklarda. Acırtmak istiyorduk insanlığımı, insanlıktan çıkarmak istiyorduk. "Biraz biraz, biraz biraz gelip yana yana, döne döne öldüğümü hiçe sayıyorlardı. Hiç saymalarında belli bir politikanın izi vardı. Hiç sayacakları ki ortadan kaldırmış oluntur, hiçe sayacakları dünya silemin duymasını engellemek için.

Nein alemi cihan duyuyordu yüzerce pân inançları, insanlıkları uçuşuna auliğa yatanları. Kâr karanlık hücrelerden dışarıya çıktilerlerinde da devam ediyorlardı acılıklarıyla zulmün üstüne yürümeye. Dışarıya çıkmışlardı artık niye devam etsin ki değil di. Zulmün dört duvar arasında da baş gösteriyordu, duvarında da. Mekan farklıydı sadece, amaç aynıydı. İnsanlıktan çıkarmak, bireycileştirmekti. İşte bundandı içerinin dışarıya tanınması. Tahliye olunca, bırakır umuduna kapılıyorlardı, birbiri ardına salveriyorlardı. Sakur dikme cepelali dikenli tohumlarının sıcaklığı, sıcaklığı yerler. Kiminmiş fielde, kiminmiş dışarıdaydı, ama aynı yolda auliğımızta yürüyorduk.

Gel zaman git zaman olmuştur. Güllün abisi de bu emelleri savunduğu için atılmıştı mapusa. Aynı emellerle yatmış bedenini auliğın ortasına. Kan deryasına çevirmiş zulmün sahipleri bir gecede hapishaneleri. Oluk oluk akan kan denizinin içindeydi, kursunlanmış, bambalorta, yakılmış bedenler. Bu zulmün içinde "Özgir" siner denmiş, tahliye edilmişlerdi. Beyin örpirdi, yürek örpirdi ama vatan toprakları porsellenmişti kana bulayanlar tarafından. Özgir değil di topraklarımız, özgir değil di her dinden, her dilden, her milliyetten vatan toprakları üzerinde yaşayan halkımız. Demir kapılar, demir parmaklıklar yoktu belli topraklarımızda. Özgir olmamızın nedeni bu değil di ki. Parmaklıklar, kapılar, yabalarla, politikalarla çekilmişti üzerimize. Acliğımızdı iki yakayı bir araya getirememizdi belirttiler. En yetici sorunumuzdu bereketli topraklar üzerindeki auliğımız. Bereketini günler vardı elbette.

Güllün abisi de, son tubun istiyordu bu zulmün ve devam

ediyordu hapishaneden çıktıktan sonra acık yarıyımına. Ama Gal 5 adımıtk yolu arınlayıp da gelmemiştir abisinin olma yolculuğunu sürdürdüğü eve, aynı zamanda yıllarını geçirdiği evdi orası. Ama bir kere bile abisini görmeye gelmemiştir. Abisi ki her daim onun yanında bulunmuştu. Neydi ki Gal'ın yaşadığı engeller pideniyordu. Kocasını mıydı, kocasının kardeşi miydi engel. Olsun, engel miydi; bir daha göremeyecek, sohbet edemeyecek, paylaşılamayacakları yarandı. Hattatlarca sürdürmüştü abisi evinde olma yolculuğunu ve bu yolculuğun sonunda kucaklamıştı olma emelleri, idealleri uğruna.

O gün kapı gelene, gezene him dostlara acıktı. Kötüfalkta yatan abisi görmeye, uşurlar olan deneye geliyordu. Acık kapıdan iki çift göz bellimikti. Bir solukta içeriye girip, göreceğini düşünüyordu ama, solukta gelmedi görmeye. İleri göremeyeceğini gitmesini söylüyordu sıcak, candan olan bir çift göz.

Görecekti ama neyi. Onca günlük yolculuğunda o evin eşiklerinden adımını atmamış, hal hatır sormamıştı. Neden şehit düşüpünü duyunca gelmişti kocasıyla birlikte. Uğur variyet etmişti - Gelirse eve koymayın eliye. Yerine getirilmisti bu vasiyeti Yâmine tutunslap evden içeriye adım attırılmamıştı. Yâmine yağın yağın desilidi. Bir kardeşin, bir ablanın etkisiydi, yâmandeki hikâretler ısrar ettiyse de göremedi. Göremedi tan yerine denip ağaran yâmine abisinin. Umut dolu, inana dolu gözleri. Gözleri acıktı, dylece ilk gözüktü heyecanı ve coşkusuyla bakıyordu, barucunda duran candanından dege. yürekler - Ne anladımın birdi, ne de babalarımın. Ama ekemim birdi, kinimim bir. Ama coşkumun birdi, inancımın bir. Ama amacımın birdi, hedefimim bir. Derdimim birdi, dermanımın bir.

Nasıl olabiliyor diye akıl mantık emeyecektir belki. Evet insan şaşırıyor nasıl gitmet diye. Engeller ana olan sevgisinin şaşırında mi diye - Sevgi engel tanır mı? Kılı kırk yarar da engelleri aşar varır sevdiceğine. Engel tanır mı? Tanımat - İnsan olup insan kalabilene.

SİNSİ KUŞATMA

Güzel bir mayıs sabahıydı. Erken uyandı her zamanki gibi. Elini yününi yıkadı. Kuyudan aldığı soğuk su ile ensesini de oğusturdu. Anası da erkenden kalkmış, yine ateşte balcan ve isot köftenin kokusu kuyunun basına da geliyordu. Bu kokuyla acılığını daha fazla hissetti. Hızla sarıp, bağdas kurup oturdurdu yer sofrasına. Tuzlu peyniri, sarı ekmeğinin içine yaydı içice. Üzerine ateşte köftenmiş mis gibi kokan balcan ve isotu koydu. İstahla durumundan ısırıklar alıyordu ki Xece ve anası da ayyolanlığı alıp sofraya oturdular. Anası çayları bardaklara doldururken Xece 'de kendisi gibi durum yaptı. Fırat utun utun Xece'ye baktı. Babasının emanetiymiş Xece...

Fırat Xece'ye her baktığında puslu o Kasım akşamına giderdi... Tartıdan dönmüş akşam yemeği için yeni oturmuşlardı. Kapı üç kez arka arkaya vurulunca babası sofradan hemen kalkıp kapıyı açmaya giderken "sofraya birkaç tabak kayın" demmişti. her zamanki gibi. Gelen misafirlere eldeki imkanlar dahilinde en iyi şekilde ağırlanırdı. Yemek yermiş, anasına fırsat vermeden fırat demlemişti ateşte kaynayan su ile çayı. Uzunca bir sohbetle konuşmuşlardı çaylarını yudumlarılarken. Misafirlere müsaade isteyip gitmelerinin üzerinden fazla zaman geçmeden kapıları bu kez kırılacak gibi çalınmaya başlamıştı. Açılmaya fırsatları olmadan kapı kırılmış ve ellerinde silahlarla ker maskeler içeri dalmışlardı. Babalarını silahlarının diparğı ile döverek, sürükleyip götürmüşlerdi. Aradan günler geçmiş ama kadesi dahil hiçbir yerden babalarıyla ilgili bir haber alamamışlardı. Sonra bir Mart sabahı köye akeler gelmiş ve boşaltmışlardı köyü. Böylece şehir yarınları başlamıştı.

Xece o zamanlar okula yeni başlamıştı. Babası yoksulca götürülürken fırat'a "Ne yap etir Xece'yi mutlaka okut" demmişti, bir daha dönmeceğini kestirmenin acı dolu bakışları estliğinde.

Daha önce köy boşaltmalarından, zorantı göç ahalisinin oturduğu, şehrin kenar mahallesinde küçük bir ev buldular. Sonra da tanıdıklar vasıtası ile bir el arabası edinmişti fırat. Sabah erken kalkar, mahalle mahalle dolunarak domates, balcan, tiber satardı. Xece'yi de birkaç mahalle ötede ki okula kaydetmişlerdi hemen. Xece derslerinde başarılıydı, çobala çalışıyordu.

Bazı akşamlar fıratın arkadaşları gelir, tek gittir oda da sohbet ederlerdi. Anası hep suskunlukta gelen misafirlere hizmet ederdi. Xece'de böyle zamanlarda kitabını alır, dörpün rızık altında okur, arada kafasını kaldırıp sevecenlikle abilerine ve misafirlere bakardı. Anası misafirlere gittikten sonra ortalık toplar yatakları sererdi hemen.

Köy değil şehirde yeniyanlardı ama pek çok gece

silah sesleri ile uyanırlardı. Silah sesleri susana kadar, o da da birbirlerine sarılarak beklelerdi.

Kompunun oğlu liseyi yeni bitirmişti. Birkaç gün önce onun doğa gittiği haberi yayılmıştı. Çok geçmedi, kara götü, götüklü, iriyarı sarıkak büyükler mahalleyi sarmıştı. Yaşlı babayı dipçuklerle başırtıyor bir yandan da "oğlun gitti biliyoruz, arkadaşları kimlerdi? eve kimleri getiriyordu?" soruları, dipçukler eşliğinde sıralanıyordu. Yaşlı adam dipçuk dâbeleri altında iniyor, ana ise ferah ferah ediyordu. O gece mahalle de coğu ev basılmış, ontarca genci alıp götürmüşlerdi.

Fırat mahalle aralarında sebte satmaya devam ediyordu. Mahalleler renkli, bir o kadar da canlıydı. Kadınlar kapı eplerinde ellerinde el izleri, çaylarını yudumlayarak sohbet ederlerdi. Çocuklar civil civil sesleriyle sokakların en canlı, en şen yerleriydi. Bazen oyun olsun diye dâfini kâser "amca bunun kilosunu kaçır..." der bir salatalığı alırdı. Fırat, saçlarını okşayarak ellerindeki salatalıklarla utaklaşıp çocukları sevecenlikle süredir tablalarını. Toprakten top sahnenin kenarında ise gençler sıralanmış olurlardı genelde. Bayraklardan biri geçerken görmesin diye avuç iplerinde gizlice iplerde sigaralarını. Fırat yanlarına yanardı, atezi istedi. Gençler kibriti utaklıp sohbetlerine devam etti. Gençlerin sohbeti hep istenceler, dâfça, çıkışlar, ev baskınları ve gâdeler üzerine olurdu. Sigarasını yakıp birkaç nefeslik zamanda gençlerin sohbetine kulak kabartmadan geçmezdi. Okul dağılma zamanında ise ektrat facient üniformalı lise liler doldururdu sokakları. Fırat lise lilere bakar "Xecede okuyacak mutlaka" derdi, tabloyu yavaş yavaş süredir.

Annesi rahatsızlanmıştı. Kompular hemen korup, hastaneye kaldırmışlardı yardımlarıyla. Annesi hastanede kaldığı sürece de kompular yemek getirir, kızı çamaşırlarını alıp yıkırlardı. Köye benziyordu herşeyiyle bu şehrin kenar mahallelerindeki yanarda. Ancak köye gibi tertaları, hayvanları ve euları yoktu. El arabasında sebte satarak ancak bir gözetik evin kirasını ve günlük karınlarını dayıracak kadar para kazanabiliyordu. Xece'nin okuması için para lazım. Mevsimlik işi kafilesine katıldı fırat.

Kafile önce fındık sonra pamuk toplamaya giderdi. Yüzlerinde yatici güneşin izleri, ellerinde pamuk koranı dikentleriyle yerilmiş halde dönerlerdi. Ve Xece'nin abisinin kucasına tıptır, utangaç bakışlarıyla, ötelemle yanaklarına öpücükler kondururdu.

Xece Okuyacaktı... Dönüşünün ertesi günü Xece ile korup gider, kalem, defter birde korup, ayakkabı aldılar. Kitapları, cantayı, önlüğü kompular verirler. Kimi üst antıya peçenir, çocukların kitaplarını kimi küçülen önlüğü, kimi de okulu bitiren çocukların kullanılmayan cantalarını getirirler. Ve Xece okulun açılış gününü öncelerini, heyecan ve sevinçle okul eşyalarına sarılarak uyurdu. tüm çocukları gibi.

Günler cektin ve zordu. Zulmün her türlüşünü yarıyan bu insanlar, başkının en üst dorukta olduğu bu yıllarda birbirlerine kenetlemişti. Analar acılarını yüreklerinin en derin köşesine gömmü. Gözlerinde öfke ve onun pöşyanlarının yarıklarından sınılmıştı. İki uermişti.

Mahalle sıklıkla kara yıldı kara pöhtüktü, sıkık buyıklı, yıldıleri maskeli ve ellerinde kaca silahlarla kuyahlırdı. Çocukların istencehanelere taşınmasına karşı analar sokaklara dökülerek bedenlerini barikat yaparak engellemeye çalışıyorlardı. Kurbanlara karşı analar ve çocuklar taşlarla cevap veriyorlardı.

Xece'de nılman kol geldiği bu savaşın içinde bayıyordu. Hava karardıktan sonra mahalle sessizliğe bürünür, kahvehaneler erken kapanırdı ve insanlar aceleleri varmışcasına evlerine kaçarlar bu yollarda.

Ve karardığında lisesiler ellerinde baya kavalı, fırca-ları ile sokaklara çıkarlar "Yarızın" la başlayan "kahrolsun" la biten yarılarla duvarları donatıyorlardı. Bu yarılar sabah işe gitmek için çıkantları selamlar, daha bir umutla adimlarlardı yollarını.

Yollar gelmiş Xece büyümüşti. Uykular eskisi gibi silah sepleri ile bünmüyordu. Ve eskisi kadar sıklıkla bünmüyordu evler. Hatta saucılık imzalı "arama kararıyla" geliyorlardı ev bünkalarına artık. AB kriterleri diyardı televizyonları.

Firat tablasını sürerek mahalle arasında "domates, biber, balcan..." diye bağıarak ağır ağır toprakten top sahanın yanına geldi. Gençler yine toprakten top sahanın kenarında oturuyorlardı. Her zamanı gibi atar istedi gençlerden - Gençler eskisi gibi gıltice değil, dumani rüçgenle yarızarak içiyorlardı sigaralarını artık. Gençlerin unatığı, kriterle sigaralarını yakıp yine birkaç nefes çekerken kulak uvalı sohbetlerine. Bir sev-gilisin kenarını en yakın arkadaşıyla aldatığını anlatıyordu. Sigarasından derin bir nefes alalı ve bu penalara neki olmuş böyle diye düşünürdü. Aktına Xece gelmeli. Acep onun da sevgilisi var mıydı? "Yok" dedi aynı hıta. "Xece yapmas böyle birsey" diye geçirdi aktından. Devamı etti ağır ağır tablayı sürerek. Son yıllarda açılan internet kafelerin önüne gelmiş. Çocuklar artık sokaklarda oynamıyordu. Gençlerin ağı gibi çocuklarda internet kafeye doluyor, saatlerce makinelerin barında hayali düşünce, çalışıyor. Firat, domates, biber, balcan diyerek sokak arasında girdi. Kadınlar eskisi gibi kapı önlerinde çokça oturuyorlardı. Onlarda televizyon ekranından gözlerini ayırmıyordu. - Şehrin kenar mahallesinin yoksul yünü deşimemişti ya. bu yarıdan değişiklikle neyin nesiydi.

"Domates, biber..." diye bağırdı gerisini getiremedi. İyice sıkıntı barmıştı seini... Eve doğru sürdü tablayı ağır ağır. Akşam yemeğinde birkaç lakma alabilirdi, canı istemiyordu. Kalktı pencerenin önüne geçip sigarasını yakıp, derin derin nefes alarak gözünündeki yıldızlara baktı. Erken yattı... Uykusu silah sepleriyle bünmedi ama düşünür durdu yatağa, pen üzirken dalmıştı.

Anasının kahvaltılı hatırlama hareketliliğiyle uyandı. Kalktı, kuyudan cektisi sepiye suya elini yemini yıkadı. Enesini de sepiye suyla düştürdü. Xece'de kalmıştı, oda kuyudan cektisi suya yıkadı elini yemini. Firat, unun unun Xece'ye baktı. "Ya onunda sevgilisi varsa" sorusu takıldı kafasına yine. Anaların sofrayı kurmuştu. Oturdular yer sofrasına. Sofrada yine atarık körtlemiş balcan ve tıot verdi. Anası, firat suyar diye her sabah erimset

yapardı mutlaka. Sac ekmeğine tuzlu peyniri yaydı, üzerine kâğıtlı baloncuk isota da kaplı. Ama eskisi gibi istahla yiyemedi. Birkaç lokma sonra durumunu bırakıp sigara yaktı. Fırat Xece'de kahvaltısını hıta yemeyi, saçlarını tarıyordu. Kâğıt ayranın karışımında sızınla derin bir nefes daha çekti. Sigarasından Fırat, kitaplarını alıp okuduğiden Xece'nin ardından bakarken sessizce çokça Xece son günlerde-

Xece'nin bir derdi olmalıydı. Akşamları erkenden yatağa girip, minik radyodan dinlediği müzikten hımanlıkların tümünü de sessizce açıyordu. Bunlar Fırat'ın geçmişinden keşimiydi. Anasına sormuştü kaç kez "Nesi var bu kün?" diye. Anası "bilmiyem" idir başka birsey söylemiyordu.

Fırat o gün ilk kez Xece'nin kitaplarını karıştırdı. Kitapların arasında hiç tanımadığı erkek ve kadın sanatçuların fotoğrafları vardı derzilerden kenilmi. Birde defterkinin iç kapaklarında ark şifreler vardı Fırat.

Yapayalnız hissetti kendini... Akına mahallenin gençleri, çocukları geldi... kadınları geldi... Aat pat birkaç kelime dışında birkaç bilmeyen anası bile diğer kadınlar gibi dizi-leri süreder olmuştü. Gençlerin top/aktan top sahaların kenarındaki konurmaları geldi akına. "Ya Xece'nin de sevgilisi varmış."

Tablasını aldı çıktı Fırat -- Yoksulluk dönünde herşeyin değizliği mahallede dalgın dalgın sürdü. Tablasını gün boyu. Akşam üzeri eve geldiğinde Xece okuldan daha gelmemişti.

Anasına sordu "Xece nerede, daha gelmedi mi okuldan --" "Nixenim" dedi yine anası. Eş kapı açıldı o esnada. Fırat hıta kapıyı açtı, karşısında polisler --

"Hatice sızın künne mi?" sorusuna aynı hıta evet dedi. Polisler "Xece okulda kendini asmış --" arkadaşlarına bırak-tığı mektupta "Bunun sebebi Mirat'tır" demiş. Mirat onu en yakın arkadaşıyla aldatmış, kendisini suçmediğini söylemiş. Xece bu yâtlere dayanmayıp asmış kendini --" diye anlatıyorlar polisler --

Fırat'ta babasından sonra sustuklupa gümülen anası gibi sustuklupa gümülde Xece'den sonra -- O peceden sonra yemek yiyemedi, uyuyamadı. İse gitmedi.

Dışında, dışında, dışında --

Baskılar derukta iken, kor markeller hepın birer iliser

Öçer kaçııp öldürdüken... Gece uykundayken makinaların sesi ve baskınlarda yeri-göğü inleten ferat fiğanle, bslanırken böyle değılali. Acular yarekleri dağılmasında gösterde öfke ve umut ışıltısı vardı...

Barın, demokrasi, AB kriterleri, feddal getirgin para-lanması daha modern-ucada, yarım... Son 6-7 yılda konusulanları, tartışmaları peşirdi kafasından. Kafasını uattatır-casına düşünürü, düşünürü Firat... Hic böyle düşünmemişti bu güne kadar... Sokaklarda aten damar patlayacak gibi kabarmış...

Nel oldu bize?...

Nasıl geldik bu hallerle?... sorularını ard arda, jordu kendine- Peşpeşe yakıp fatığı sigara katransı, bir tad bırakmıştı ağızda. "Aynı yarımımın" gibi dedi, farkında olma-dan sesli alkıştı sözler ağızından. Anası "birsey mi istiyon öpül" dedi acı asreklennin gösterle...

Dayanamadı Firat kendini dışarı attı... Harşan ovasının bunaltıcı sıcaklığı değil kafasından gelenler bunalt-mış Firat'ı. Kuyudan bir kova su çekti, kafasını eğip boca etti söpük suya... Sonra bir kova, bir kova daha çekip kafasından boca etti ardi ardına... Kuyu söpük suyu birat olsun ferahlattı Firat'ı...

Öfkemir yumuşadı... barın dedik... değırti değınecek dedik yarımımın hep... değırti evet değırti yarımımın, bir tek yokulluyamın değırtmedi. Kadınlarımın kendi acularına değırti, Anıye gibi diltiledekl sanal acılara gösterini döküp artık... Genç erkekler kurklar vadisi Polat'ına drenip, aetelenip birbirine öteniyor, birbirlerini bıcaqlıyor... Yada uyurhircin ile beyinleri yarekleri zehirleniyor... Genç kızlar "benimle evlenir misin", "pop star" ve daha bilmediğim yanmalarla, hayali yarımınlar perinde büyük şehirlere kaçımakta... Perine takilip git-tikleri adamlar satmakta, 15-16 yaşında kızların bedenlerini... Kaçamayanlar Xece gibi sevgili terketti deyip intihar etmekte. Çocuklar internet kafeler dışındaki zamanlarda Ceki Cen, Rambo drentisinde, estisi gibi dağılarda umut büyüktenler österine kur-muyorlar oyunlarını...

Neden, neden, neden... Nasıl değırti bu kadınlar, erkek-ler, genç kızlar- delikanlılar ve çocuklar... Nasıl da sinsi sinsi iaimize girip bizi böyle kirllettiler - Xece'yi ve daha nice genç kızı yarımından koparıp alan bu sinsi kızarmada benim - benim suçumun yok mu... Xece'nin intihar etmesi böyle büyük ve onurumunu yok eden zehir gibi asreklennesi ni gerekti yü-reğimize... Aşağı mahalleden zilen birtaray önce aynı nedenle intihar etmemiş miydi. Yada Halime Katarın kızının İstanbul'a kaması, bedenini satması...

Ya da mahalle gençlerinin uğuşturucu parası için
hirsizlik yapmaları... Biri bunlar şu küçük mahallede nasıl
yasadıklarıdır. Koca Gökde neler yapıyor, kim bilir...

Her evden bir can mı verecek ki kışletilmiş yazana,
bu sinsi kışatmaya olur denilebilirdi... Zulum şiddetle kol
getirdiğinde acıdır ama böyle yakıcı ve ara-
şılacağı değildir. Bedeller ağırdır ama acının yanında onurda
vardır. Başımız dikti, böyle eğik olmadı hiç bir zaman. Onurumu-
zun ve umudumun yazanlarımı kışleterek yokedilmesine
izin veremeyeceğim...

Derin bir soluk aldı, ciğerlerine doldurarak... Heron aa-
sının bunaltıcı sıcaklığı yoktu, serinse bir yel esiyordu zindan.
Sanki umut adasını tarır gibi... Yıldızlara baktı... Ne kadar
parlak yıldızlar... Heri böyle parlak görünmemişti yıldızlar bupri-
ne kadar... Kusanıp yıldızları, umudu yürekte büysüktenler
yanına varmak dedi Firat yüreğinde bir huturdu...

MUTLULUK

Medicentlerden inerken bir yandan da neslere bakması gerektiğini düşünüyordu Günter'din iş arıyordu. Artık bulması gerekirdi, cebindeki para bitmek üzereydi. Aylık atbil doldurmuştu ama yıl parasının dışında bir süre çeye para harcamak gerekiyordu.

Köydeki anası babası kâdeleri hiç para istemiyordu ama onlara da göndermesi gerektiğini hissediyordu. 4 çocuklu bir ailenin 3. çocuğu obrak dünyaya gelmişti. Babası kaymıştı adını Aziz diye. Aziz ilkeyi 1. sınıftan tek etmişti. Yoksulluk, ne yapın çalışması gerekiyordu. İlk olarak amcasının yanına gönderdiler İstanbul'a. Amcası Kamber'le birlikte otelde çalışmaya başladı. Otel Tarlabasi'nen ana sokaklarındaydı. Ne idügü belirsiz bir süre insan gelip gidiyordu. Elinde tespîh, bapri akik entekler, boyalı kadınlar... İyeyiydi ne kadar kötü de olsa etmek yedipi kopyıdı.

Müsterinin biri bingon hesabı ödemeden pîtmeye kalktı. Uzun boylu mi yarı bir adamdı. Adamın pesine koştu yetişip önüne dikildi. Adamın önden daha mi yarı öhrasına aldırış etmedi hiç.

"Hesabı ada" dedi. Ödersin ödemersin derken tutuştular bir kavgaya. Adam Aziz'i döverken, amcası ve otedeki diğer çalışanlar yetişti. Kurtdıldılar adamın elinden ağız burnu kan içinde kalan Aziz'i.

Aziz mahallesindeki, köydeki insanlarla otedeki pîdopî insanlar karşılaştırmaya başladı. Mahalledeki insanlarla köydekiler bir depildi ama bu otedekiler kambaskaydı. Mahallesinde kendisine benzeyen genç arkadaşları olmuştuk. Konuşmaları, şalışları, gözleindeki iltiya, samimiyetlerine baplandı. Kız arkadaşları da vardı ama onlarla rahat rahat konuşamıyor kızanıyor bozanıyordu.

Aziz haksızlıklara karşı sessiz olmaması gerektiğini, döprunun yanında anası gerektiğini daha çocukluğundan itibaren öğrenmişti. Baycıklardan, mahalledeki arkadaşları da haksızlıklara karşı koyan cesur insanlardı. Otobüs durakına vardı. Taksim'e pîdene binip teknen deşerelere daldı. Otedeki de dînastiazayle çalışanların sevgisini kazanmıştı Aziz. O ise en çok 16 yaşındaki Ali'yi seviyor onu kendisinin yerine koyuyordu. Çok çalışkan bir pîbi bir çocuktu ama gibiydi hiç yerinde durmuyordu. Buna nâfimen hakkını yediler ve nasını yanısını kestiler. Aziz de Ali'ye destek oldu. Sessiz kalmadı. İkisini de o gün kapıya koydular. İşte o gün bu yandan iş arıyor herül herül. Namusuyla çalışana iş mi yok demiydi öncele. Ama bir kere bulamıyordu. Mahalledeki arkadaşları da işsizliğin bugünkü vardığı boyutu anlatıp namuslu olup olmamakla ilgili olmadığını anlatıyorlardı. Haklılardı. Hatta namussuzları yapabilirlerdin daha çok iş vardı.

Bu dūşūncelerle indii otobūster. Ne kadar da kalabalikti. İstiklal Caddesi'ne gūnūn hangi saatinde gelirse gelsin hep bir kalabalikle karşılaşıyordu. Adımların bir yandan da dūkkonların ūzerinde asılı olan iş ilanlarına bakıyordu. Bir lokantanın camında bulasıkı amandipi yazıyor. Biliyor kapıda işeri aŋır bir yemek kokusu geliyor burnuna. Kasaya yūneliyor. Kasadaki adamla iş ilanı işin geldiğini sūyleti. Bugun etmeder sūzde onu kasada oturan adam. Daha ūnce nerede kaliteliğini sorup referans istedi. Diyeneeli birşey sūkti lokantadan. Ana caddeye anka sokaklara her yere bakmalıydı. Taksim'in garip tiplerini gūrdēğūnde sūzknlikten kaçık dilini yutacak gibi oluyordu. Bazen başka bir ūlkeye geldiğini dūşūnüyordu.

Dūkkonların vitrinleri işil işildi. "Al beri" diye baŋırıyor. Kiyafetten Cep delik olupunda hişbirşey ifade etmiyordu bu sesler. Bu parlık yerlerde bulamadi iş, birkas sent daha dolandı. Akşam oldu yūrgun argin eve dēnde. Dūşūnüyordu bazı insanlar rahat yāzarken arŋerleri neden bu kadar sikinti gūşin yordu. Ya da mahallesindeki arkadaşlarıyla salıma hayatindeki insanlar neden bu kadar partliydi. Babası S parmanın S'i bir olmaz demisti ama neden bir deŋildi?

Amcası da aŋılageldi. "Aziz sana iyi bir haberim var. Sana iş buldum" "Nerede amca?" "Zorun bir apartmanda kaptı olacaksın." "Bu da evin adresi. Pazantesi iş başı yaparsın. Ayda 350 milyon verecekler." Adrese baktı Etiler yazıyordu. Zenginlerin senti. Biliyor arayı.

Ayler oldu izbası yapalı ama bir türlü alışamadı buraya. Aslında insanlarla aŋlık kaynaşan bir yapısı vardı. "Neden bōyle oluyordu?" Hengūn ūnūden gelip geyen bu sūslū kadın ve erkekler ona bir gūleryūz gūstermiyor, selamı esirgiyorlardi. Gūn gesticke daha sok bunalıyordu. İze gelirken ayafını sūnūyor eve mahallesine giderken kanatlanıyordu adeta. Bir sabah bir kadın gelip sūslū zūpperin yakasına yapısti. "Opiumun kolu serin makinelerin yūzūnden koptu. Bedelt 500 milyon mu, işten kovulması mı, serin insanlın bu mu? Bir "peşmiş olsun" bile de-medem" dedi. Zūppe tikşinerek itakleyip dēşūnda kadını. Aziz pınladı yayından aŋırnış bir ok gibi. Gūzūna nezaret haneleri demir parmaklarının arkasında estı. Yine işsizdi ama sok mutlu ydu.

glağkur
Aydeni

AZİZ NESİN
RIFAT JLGAZ

ÖDENMEYEN

Ey benim halkım
Ey benim eliaçık gözü kapalı
Yüreği acık diti baplım
Ey benim en güzelim
Ey benim en cirkimim

Yiyemedin yedirdin
İçemedin içirdin
Biyemedin güydirdin
Okuyamadın okuttun
Kendin üsüdün yapmurdan karda
Ama beni körüdü

Varından değil yapundan verdin
Aa az değil çapundan verdin
Ah ne az ne aa aldın
Ama çok ne çok verdin
Almadan vermek sana öpü

Utandırım aldıklarım demeye
Gücüm yetmez borcun ödemeye
Bende hakkın çoktur halkım
Değil böyle bir Aziz
Bin Azizler olsa yetmez
Aldığını vermeye
Utandırım hakkını helal et demeye
Ninça durdukca durasın halkım.

AZİZ NESİN

Usta yazarımızı ölümünün 11. yılında anıyoruz. Temmuz ayını birçok olayla hatırlarız, ancak en çok 2 Temmuz 193'te Sivas'taki madımok oteli'nde yakılan aydın ve sanatçılarımızla hatırlarız. A212 Nesin de o gün oradadır ve ölümü ne kadar "yakılamıyorlar" içinde anlatır.

A212 Nesin'i anlatmak; ülkenin aydınının yaşamını, yaşayacaklarını, geleceğini hatta ölümünden sonra nasıl anılacağını anlatmaktır. Çünkü Nesin çocukluğundan itibaren doğru düşünmenin, dürüst olmanın bedelini ödemiştir. 1915'te Zengin kesimin torunu sayılan Haybeliada'da yataklı bir ailenin çocuğu olarak doğmuştur. 4 tane kardeşi yoksulluktan kaynaklı besinsizlikten ve ilacsızlıktan ölmüştür. Kendi deyimıyla o "hatlo" yazama başlamış, simsıkı tutunmuştur. Yaşayarak kaderini çizmiştir. Çocuk yasta yazar olmak istemiştir. Çünkü etrafında onu izen birçok olay olmaktadır. Kendisi ve ailesi bütünlü günler geçiriyorlardır. Ve bunlarda kurtulmanın bir yolu olmalıdır. İşte bu yol onun için yazmaktır. Onu değerli bir yazar yapan işte bu mirasçılığı ruhudur.

Yazdıkları her zaman yazdıkları, gördükleri olmuştur. Yazamına bakarsak emekçi, haksızlıklara karşı direnen bir kişiliği olduğunu görürüz. Örneğin oldukça çok sayıda işte çalıştığını, emeğini tostan çıkardığını görürüz. Ya da sadece profesyonel bir yazar olmak için çektiği yoksulluklar karşısındaki bitmek bitkenmek bilmeyen enerjisi.

Dünyada diğer Faytazım Savas yazarında Nasirler özgünce solda dirmekte ve kızılorda onların bu haygellerini tuzla-buz etmektedir. O ise bu dönemde esteğmen olarak çalışmaktadır. O günleri yazmak zorundadır. Akıllıktan bir iftira sonucu atılır. Ve 1945 yılı gelmiştir. Artık sağuk savas yıllarıdır. O da profesyonel olarak yazarlığa başlar. İlk önce Ten Gazetesi'nde yazar. Ve ilk bağımsız eseri olan "Parti Kurmak, Parti Kurmak" adlı 16 sayfalık broşürü aynı yıl çıkar.

"(----)

Bir zamanlar önemli olan anlattıklarımızdır, yoksa onları nasıl anlattığımız önemli değildir, sanıyordum. Onun içinde şöyle yada böyle anlatmanın ayrımları göremediğimden yıllarımda tı-tiz ve özentik değildim.

Önemli olan nasıl anlatıldığı değil, ne anlatıldığıdır, düşünceyi de olduğum dönemlerde de haklıydım. Çünkü o günlerde biz bir sığına kavgasının içindeydik. İnsan kavgada canını kurtarmak ve hasmını yenmek için, hasmının üzerine eline geçen herşeyi atar. Hasmına attığı şeylerin ayrıca şizel de olmasını arastırmasız. Buna ne olacağı, ne zamanı vardır //

30 Mart 1971 //

Özge yazmaya başladığı yılların sağuk savas yılları olması onun değerini daha fazla ve daha net açıklamaktadır.

Gülmece edebiyatı onun eseriyile gelişir. Nasreddin Hoca

ile kurulan benzerlik ve Türk edebiyat tarihindeki köşe başı olma durumu halkın acılarını, derinlerini, isyanlarını anlatmasında kaynakları, Nâsrettin Hacı'nın anlattıkları halk tarafından yorumlanmış, yazılmış ve egemenlere karşı oluşturulmuş olaylardır. Gültükten dışlandırmaları altında var olan zulmü anlatıyor olmalarıdır. Aziz Nesin'in eserlerindeki gülmece de bu merveldedir. O, okuyucuların öğteyacağını düşünerek gülmece yazar. "Gülmeniz, öğteyacak halimize" sözü onun anlattığının tam karşılığıdır, yalnız bir fark vardır. Bu da onun özüm sünen bir yazar olmasıdır, Yani o bir aydındır.

Yaşamında birçok kez yaptıklarından dolayı hapis yatar, mahkemeler, cezaevi idarecileri ile yaptıkları aykürlerinde geçer.

O kapitalizmin mantıksız, insan doğasına, insanlığa düşmanlığına, hıveder bu yüzden de egemenler her zaman onu suçlu! gösterirler. O, onlar için her zaman bir tehlikedir. Çünkü gücünün en büyük silahı olan "mizah" ın sahibidir, Yaşamı ve eylemleri mizah ile süren.

"Neydi Aziz Nesin'in eylemleri? Hepsini düşünce suçlu mahkumiyetleri de yazı yazmakla ilgili. Bu yazılardan birini de bir kitaplaştırdık. Adı Nereye Gidiyoruz? Amerikan Doktrini'ne yani Amerikan emperyalizmine karşı yazılmıştır. Başurün henüz bir yüzü basılmıştan, daha yayımlanmadan tutuklanır Aziz Nesin. Savunmasında Cumhuriyet Gazetesi'nin birinci sayfasında "Amerikan Sınırları Türkiye'den Geçer" haber başlığının ulusal sorununa değündüğü için bu kitapçıyı yazdığını söyler. Henüz yayımlanmamış olduğu için de suç alamayacağına bellidir, ama hapis ve sürgün cezası alır. Aslında tutuklanmaması da, savunması da anti-emperyalist tavrının olduğu kadar abgü bildiklerinden Coymasının sonucudur...

Yaşamına dönersek 1946 yıllarında Sabahattin Ali, Rifat Ilgaz, Min Uykusuz ile beraber çıkardıkları mizah dergisi Markoposoz mizahın bir milattır. Bugün mizahının gelişmesinde, egemenlerin karşısında önemli bir güç olmasında onun emezinin büyüklüğü görülmür. Markoposoz Dergisi sürekli kapatılarak yeni isimlerle okurlarıyla buluşur. Bunlar: Malumposoz, Merhumposoz, Bizimposoz, Yedi-Setiz Hasan Paşa, Hür Markoposoz. Bu dergiden başka Gülmece adıyla da bir dergi çıkartılır.

Aziz Nesin ilk baskısı bu dergilerin çıkışıyla görür. 1947'de Bursa'ya sürgün edilir. Daha sonra ikinci kitabı olan "Azizname"yi

çıkarır. Buradaki tasarımlardan dolayı 4 ay tutuklanır. Dine başka bir yö-
zıyla dünyanın birçok egemeni tarafından suçlanmaktadır. 1969
da İngiltere Prensesi Elizabeth, İnan Sahi Rıza Pekleür, Mısır Kralı
Faruk Ankara'daki elçilikleri aracılığıyla ondan davacı olurlar. Türkiye'de
yetkililer bu durumu iletmezler ve Nesin 6-7 Eylül olaylarında İs-
tanbul'daki ozanlıkların ev ve işyeri yıkımlarında etkin rol oynadığı
iddiası ve komplosu üzerinedir.

Daha sonra "Yeni Gazete", "İnan" gazetelerinde yazdı. "Zübür"
adlı dergiyi çıkardı. Sonra dünyadaki anti-faşist organlarla temas
kıldı, bir toplantı için gittiği Berlin ve Weimar şehirlerinden gel-
diğinde gözaltına alındı. Dünyadaki sosyalist ülkeleri gezme ve gör-
me fırsatı kıldı. Eserleri oralarda ödül aldı ve tanındı.

80 öncesinde kafasındaki projeyi gerçekleştirirdi ve 1972'de
kimseşiz Geceler için "Nesin Vakfı" nı kıldı. Egemenler her zaman
ona baskı uyguladılar. Örneğin bu vakfın oluşumu için gösterdiği
cabaları bertaraf etmek için tam "ozan nesinlik" olayları yazıldı. Tele-
fon hattı çekilmesinin için olmadık bahaneler uyduruldular. Elektri-
ğin kullanılmaması için engeller çıkardılar.

Nesin'in hayatı her zaman mücadele ile geçmiştir demistik.
Örneğin 1989 yılında Salman Rüşdinin "Şeytan Ayetler" isimli ki-
tabının Türkiye'ye getirilmesi için verdiği mücadele sonucu bazo-
nu olamamış. Dinci güçler ve egemenler tarafından "Şeytan" da-
rak İnan edilmiştir. Bu da aydın olmanın bir bedelidir.

Günümüzde aydın olmak belli bedeller ister. O'nun yazmanı
buna bir örnektir. Yazmasını onun aydınlara yönelik şu sözleriyle
bitiriyoruz:

"Korkmamayı öğrensinler. Aydınların suçunun başında korkaklığı
gelir. Hiçbir aydın kendine korkak demiyor. Korkaklığına bir takım
bahaneler uyduruyor."

Eserleri : Bayle Gelmiş, Bayle Gitmez (Özyaman Öyküsü)
Nutuk Mahinesi (Fibra)
Az Gittik U2 Gittik (Fibra)
merhabo (Fibra)
Vatan Sağolsun (Öykü)
Kalpozanlık Bile Yapılamıyor (Öykü)
Haptirinan (Masal)

Rifat Ilgaz da hayatını mücadele içinde geçirmiş bir aydın-
dır. Halkın sorunlarını, çilesini duyumsayarak yazmıştır. Onun yazdik-
leri de kendi yaşadıkları üzerindedir. Gördüğü haksızlıkları yazarak e-
gemenlerin birçok saldırısına uğramıştır.

Şubat 1910'da Kastamonu'nun Cide İlçesi'nde doğdu. Her zaman
anedolu toprağına bağlı olarak yazdı. Bu yüzden de toprağın yazdik-
lerini aynı şekilde yazdı. "Anar" ismiyle olması da bu yüzden.

İtalin 1944 yıllarında, mongol gibi bir ytrekle "Sınıf" adlı gi-
ri kitabını yazdı. Ardından kitap toplatılır kendisinde tutuklanır. Bu
kitap adeta bir suç delili olarak gösterilir. Onu; saatinde toşyan,
okuyan, okutan, çoğaltan jehelendiği! zaman bu suçunun cezasını hap-

Sedilerde aker.

Eserlerinde toplumun kesimleri anlatılır. Onu okuyolar ülke-
nin gerçek yüzünü görürler. Halk yoktur, ilkokul öğrencileri oc-
kuna okula gitmektedir. Hastahanelerde hastalar ilaçsızlıktan ve
bakımsızlıktan ölmektedir. Sokaklarda insanlar işsiz dolmaktadır.

Öyküleri genelde mizah tarzındadır. Buradan yazarın içindeki
halkın durumunu aydınlığa çekmektedir. Bu öyküleri Kadın Anıları
(1957) ile başlayıp Dördüncü Bölümde toplam olarak 19 öyküden olu-
sur. Öykülerinin yanısıra roman, çocuk romanları, makaleler, anılar,
oyunlarda yazmıştır ancak hepsinden önce o bir şairdir. Tüm
şirleri; "Bütün Şirleri 1927-1991", Çınar Deyişleri'nden almıştır.
Şirlerinde memleket ve dünya olaylarını işlemiştir. Bu şirler hal-
ka doğruyu, dürüstü ve düşmanı anlatır.

12 mart cantasında yasadıkların su dizelerde dile getir-
miştir.

"Gördüğüm aklıtlığım yerler tanımdır
Kapını. Çalılar gece yarılarda
Olunur karolar yüzüne karşı
Korkmuyorum duygusal bitislerden...."

Ölümlü burun buruna bir gençlik boyu
Sıtmasında veremimde Anadolu'nun
Dönülmez bekleme kamplarında
Susa, susa, sorgusuz sorgu, hapise hapis
Döşemek getir gözün orpacığın yanında
Elimde hep böyle tükenen bardak...."

Şir kitaplarından örnek vermek gerekirse; Güvercinim U-
yar mı? (1947) kitabında yazarını anlatır şirleriyle. "Ocak Kötü
Ağaç" da (1957) ise adaletsizliklere, eşitsizliklere karşı öfkesini
haykırır dizeleriyle "Üstüde" da "Sabah Oldu" (1954) "Soluk Soluğa"
(1962) "Korkaklık" (1969), "Uzak Değil" (1971) "80 öncesi yaşadığı" şir
kitaplarından bazılarıdır.

'80 dönemini ise yine beki, istence ile yazmıştır. memle-
keti Cide' dedi evinde bir gece ansızın gözaltına alınır. Ev
oranır ama kitaplardan başka birşey bulunmaz. Döşeniler sadece
bir gözaltı değildir, onun için bir operasyon düzenlenir. Cide halkı-
na, ondan uzak durun, yoksa size de "böyle yaparız" gözdeği ve-
tilmektedir. Ertesi günler ise "Cide'nin baş popozunu yakaladık".
demagogileri etrafta duyulur. Bu gözaltı süresinde adutca hos-
talair, sorgulanırken istenceler görünür. O günlerde onun halka yol
ve liman yapımı için bilgilendirdiği bilinmektedir. Başta Belediye
Başkanı olmak üzere toprak ağaları olmak üzere tüm sermaye
darlar aydınları ve halk aydınları bu insanın tutuklanmasının
sevincini yaşarlar. Kastamonu mezbahasında geçirdiği istenceli sor-
gular sonucunda yargılanır. Tutukluluğu erlerin eşliğinde kaldığı
hastanedeki 2 aylık süreyle bitir ve serbest kalır.

Rifat Ilgaz'ı ülkemizi aydınlatan örnek insanlardan biri olarak
saygıyla anıyoruz.

Dolunda yürümek için harcama cebinin büyüklüğünün gü-
çüyle yazımızı sürdürüyoruz.

"Öksüz kız gelin olmuş Ağlayın muhanetler"

Kına murattır, ama Halime murak almamıştır.

Kâjün birinde yazıyor Halime kız vardır. Bu kızın babası Tokat'ta bir köyde kışın odununu hazırlamak için kâjün yukarı tarafında dağa gitmiş. Orada odun hazırlarken birden bir yağmur bastırılmış. Yağmur bastırması sonucu Musa Emmi sele kapılmış. Sel onu uzak yerlere sürdüğünden ölüsü bir kütü bulunamamış. Seldir aldığını geri vermez. Onun içinde umutlar kesilir, arama çalışmalarını durdurutur. Köylüler hemen bir toplantı yapar, Halime kızı ve annesine nasıl yardımcı olacaklarına karar verirler. Bizim orada Tokat'ta öksüz kalan çocuklara sahip çıkılır. Hele bu bir kız çocuğuyse, Halime daha üstindedir, gelişmiş, serpilmiş güzel bir kızıdır. Onun için herkes Halime'yi korur. Öksüz olduğundan birinde bir kötülük gelmesin isterler. Ama Halime'nin bir emmi kızı vardır ki onun şerhinden Allah korusun.

Halime gün geçtikçe daha da güzelleşir, köydeki delikanlılar ona aşiktir. Ama o hiç kimseyi beğenmez. Köye Coban olarak gelen yabanın Bayram'a gönlünü kaptırır, annesine söyler. Halime'nin annesi olmaz kızı, elin yabanına seni nasıl veririm der. Bayram da Halimeye aşiktir. Ama bir türlü söyleyemez. Çünkü Halime kâjün gözbebeğidir. Bunun farkına varan kâjün muhtarı Halil Emmi Cobanı çağırır. Öğün Bayram sen bu isten vargese köyde başka kızlar var onlardan birini verelim sana der. Bayram olmaz Halil Emmi ben Halimeyi istiyorum, hem onlarda kal-kolat olurum, onlarda bir başka ihtiyacı var, benimde kimsen yok, der.

Halil Emmi kâjün iler geleleleir, Halime'nin Emmisini, annesini çağırır köylülere anlatır. Kim iyi karşılır, kimide olmaz Halime bize emnet der. Halil Emmi kızın annesine yalnız anlatır. Annesi olur almışında bu Cobanı bunların oraya mı yerleştiririz der, muhtar neder olmasın der. Köylülerinde oraya girmesiyle bu iş olur. Çünkü Coban Bayram kendisini beudirmmiştir. Ve nisaneler yapılır. Ama Halime kızın annesinin kızı Sedef bu işe çok bozulmuştur. Çünkü Halimeyi kistandır, Cobana O'da aşiktir. Coban Sedefle hiç bakmaz. Sedef yemin eder sizi bir oraya getirmeyeceğim diye. Bayram onu hiç ciddiye almamış ama Halime'ye de anlatmayı ihmal etmemiştir. Halime taşıyor emmesinin kalni, nasıl bir yılan olduğunu. Bahar gelmiş köylüler hayvanlarını Coban Bayram'a emnet edip otlatmaya göndermiş. Bunu fırsat bilen Sedef hemen işe koyulmuştur. Kâjün dağlarında birinin çeteje boşmuş Sedefin babası. Çok zengin olduğu için çetenin her ihtiyacını karşılamış. Kızın sözü onlara emir gibi gelmiş. Coban Bayram'a ne yapacaklarını planlamaya başlamışlar. Birde Sedefle sorulmuş denmiştir.

Harmonda kelim dokuyan Halime'nin hiçbir şeyden haberi yok. Sedefle Halime'nin yanından çağırılır. Çetenin bir adamı ne yapacaklarını sorar. O da Coban Bayram hayvanları otlatmaya gidince üç tane tekeyi alın Bayram'ı da dağda bir ağaca bağlayın ki köylü ona güvenini yitirsin. Ben giderim onu bulurum. Sonrada onunla ben ellerim der. Çete köyden ayrılıp Sedefin kötü planını

hayata geçirmek için Coban Bayram'ın hayvanları atlattığı yere gi-
der. Bayram'ı bağlarlar bir oğaca. Bayram coban olduğu için kavali
vardır. Cete'ler Bayram'a sorarlar; bizden bir tateğin var mı diye.
Cobanda kavali ister. Cete strinin yeniden üç tane tekeyi alıp
oradan ayrılırlar. Ana cete'nin ummadığı birşey olur. Coban nişanlısı
Halime'nin yanında kelim dokudugunu bilir. Coban oğaca bağlı
olduğu orna kaye kısı doğdur. Coban kavali eline alıp bostan
kavaliyle Halime'sinden yardım istemeye. Oj Halimen beni bağladır.
lar oğaca cete geldi üç tekeyi aldı gidiyor kızıdije'ye doğru
diye. Halime onlar orun ne demek istediğini. Hemen orasına or-
dan da köyün muhtarına söyler. Bunları duyan köyün gelenleri ot-
lar otlarına. Cete'nin önünü kelliş ayının önünde keserler. Köy-
lülere gönen cete tekeleleri birakıp kaçarlar. Onlarda tekeleleri alıp to-
ya gelirler. Ama cobanın nerede olduğunu bilmezler. Coban ka-
pegi zalim onları götürür, eller bağlı olan Bayram'da kurtulur
onun üzerine. Köy halkı yine toplarlar Bayram'ın düğününü yapmak
için. Düğün günü gelir ceter. Sedef, kendi kendisini yer, istedikleri
olmadı diye. Gün sabaha dönerken Halime'nin kaldığı eve doğru
düğünçüler gelmeye başlar. Önce safralar kurulur, yemekler yapılır.
Düğün başlamıştır Halime çok mutludur. Ana bostan geleceklenden
habersiz okşam olur. Kına için köyün meydanına gelir herkes. Çun-
lar oynar, sanrada kına törenine geçilir.

Önce köyün ileri gelen, kaymak Ana kızın kinosını getirir mal-
ler söyler. Önce kın masasına toz atılır bostan kaymak Ana şu söz-
lerle kına öğretir:

"Elin kinosı Toket kinosı
Bostan valası (bostan), Zile valası
Ağlamyar kına gaur ması
Ağla gelin bacım ayrılık var

Bu gece der" Kaymak Ana, sözünü bitirir. Sonra kızın ması
' bostan kızın kinosına türkü öğit karışık söylemeye.

"Dün vün hayotlar
Düko yula koğitlar
Öksüz kız gelin olmuş
Ağlayın muharetler" der ması sanrada kına sanıp söyle-
meye devam eder.

"Ocağa kaynustar gelin yavrım
Düko sacını bostan kaynustar
Gelin yavrım
Kahin tacını, orun unttur mu sacın ocını.

Ağla gelin yavrım ayrılık var bu gece" der. Orada bu-
lunan herkes öğit. Bizim orada san gece gelin olan kız, kız orke-
dolarıyla yatar. Halime de herşeyden habersiz remminin kızıyla ya-
tayın der. Bu da Sedef'in izine gelir. O gece geline özel ye-
mekler hazırlar. Sedef hemen ben yaparım der yemeği, yapma-
ya koyulur. Sedef'in cobanda gıda olduğu için Halime'nin ye-
meğinin içine zehir koyar. Halime de herşeyden habersiz
yemeği yer. Yatolar ama sabah gelin almaya gelen köylü kö-
to birşeyle karışılır. Halime ölmüştür. Bunu duyan köylü yastadır.

Hemen Bayram'a haber verilir. Bayram delirmiş gibi Hatime'ne sorılır. O'nu elir köyün üstündeki bir yere gönder. Hatime'nin mezarını kimseler bulamaz. O gönder beride Gabon Bayram'dan haber yoktur. Haber alınmaz bir daha.